ÇOCUKLAR HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ? .1.

hayvanlar alemi

HARUN YAHYA

Sevgili çocuklar, bu kitapta yakından tanıdığınız ya da bugüne kadar hiç görmediğiniz, hatta adını bile duymadığınız hayvanlarla, onların gizli ve sevimli dünyalarıyla tanışacaksınız. Ve hepsini çok seveceksiniz. Hayvanların bazı şeyleri nasıl olup da yapabildiklerini ilgiyle okuyup, şaşıracaksınız.

Bu sevimli canlıları yaratan Allah'ın bizden istediği, onlardaki güzellikleri seyrederken Allah'ın yarattığını unutmamamız, O'nun sonsuz gücünü ve sanatını düşünmemizdir. Aynı zamanda da, bize bu sayısız güzellikleri yarattığı için Allah'a şükretmemiz ve O'nu çok sevmemizdir. Bu kitabı okuduktan sonra artık çevrenizde göreceğiniz tüm canlılara bu gözle bakmalısınız.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevketmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 41 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

بسم الله الرحمن الرحيم

الله
رسول
محمد

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 41 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Birinci Baskı: Şubat 2001
İkinci Baskı: Kasım 2002
Üçüncü Baskı: Şubat 2006

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul Tel: (0 212) 629 06 15

ÇOCUKLAR HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ? 1

hayvanlar alemi

HARUN YAHYA

Şubat, 2006

GİRİŞ

Sevgili çocuklar, bu kitapta sizlerle birlikte etrafımızdaki canlı ve cansız varlıkların yaratılışlarındaki harikalıkları keşfedeceğiz. İleriki sayfalarda, doğadaki birbirinden sevimli canlıların ilginç ve şaşırtıcı özelliklerini öğreneceksiniz.

Bu kitabı okurken, Allah'ın tüm canlıları en güzel biçimde yarattığını ve her birinin O'nun sonsuz güzelliğini, gücünü ve bilgisini yansıttığını göreceksiniz.

"Hayvanların ne kadarını tanıyorsunuz?" sorusuna, "çoğunu" cevabını verdiğinizi duyar gibiyiz. Peki tanıdığınız hayvanların yaşamları hakkında neler biliyorsunuz? Nasıl doğup nasıl yaşıyorlar, kendilerini nasıl savunup, nasıl yiyecek buluyorlar?... "Pek bir şey bilmiyorum" dediğinizi tahmin etmek zor değil ama bu kitabı okudukça onlar hakkında çok ilginç bilgiler edineceksiniz. Allah'ın bu sevimli canlılarda yarattığı çeşit çeşit birbirinden mükemmel ve şaşırtıcı özellikleri göreceksiniz.

Onların çoğunu yakından tanıyorsunuz. Ama bu kitapta bugüne kadar belki hiç görmediğiniz, hatta adını bile duymadığınız hayvanlarla, onların gizli ve sevimli dünyalarıyla da tanışacaksı-

nız. Ve hepsini çok seveceksiniz. Hayvanların bazı şeyleri nasıl olup da yapabildiklerini hayretle okuyup, şaşıracaksınız. Dünyanın en hızlı koşucularından biri olan devekuşunu, en iyi atlayıcılarından olan kaplanı, keskin dişleriyle sincapları ve göz alıcı güzellikleri ile tavus kuşlarını hem de birbirinden güzel fotoğraflarıyla görüp tanıyacaksınız. Ama emin olun, bu canlılar öğreneceklerinizin yalnızca birkaçı... Dünyada sayamayacağınız kadar çok hayvan türü var.

Bu sevimli canlıları yaratan Allah'ın bizden istediği, onlardaki güzellikleri seyrederken O'nun sonsuz gücünü ve sanatını düşünmemiz, herşeyi O'nun yarattığını, herşeyin sahibinin Allah olduğunu fark etmemiz ve O'nun yarattığı şeylerdeki güzellikleri görüp zevk alabilmemizdir. Aynı zamanda da, bize bu sayısız güzellikleri yarattığı için O'na şükretmemiz ve O'nu çok sevmemizdir.

Bütün evrenin, bütün güzel hayvanların, bitkilerin, gecenin ve gündüzün, etrafımızdaki herşeyin yaratılmasının tek bir amacı vardır. O da Allah'ın yüceliğini ve yaratmasındaki üstünlüğü görebilmektir. "Allah ne kadar güzel yaratmış" diyebilmektir. Bu kitabı okuduktan sonra artık çevrenizde göreceğiniz tüm canlılara bu gözle bakmalısınız.

Ne duruyorsunuz! Öyleyse hemen sayfayı çevirip canlılar aleminde gezinmeye başlayın.

CEVİZİ SEVEN SİNCAPLAR

Bu bölümde, Allah'ın sevimli sincapları yaratırken onlara verdiği bazı ilginç özellikleri öğreneceksiniz. Arkadaşlarınız bu minik, sevimli canlılar hakkında öğrendiklerinize çok şaşıracaklar.

Sincaplar, daha çok Avrupa kıtasındaki ormanlarda yaşarlar. Boyları 25 cm., yani sizin ellerinizle iki karıştır. Vücutlarının arkasında, hemen hemen kendi boyları kadar uzun, yukarı doğru duran, geniş ve gür tüylerden oluşan kuyrukları bulunur. Herşeyi bir amaçla yaratan Allah'ın, sincaba böyle bir kuyruk vermesinin de elbette bir nedeni vardır: Sincap, bu kuyruk sayesinde dengesi bozulmadan ağaçtan ağaca atlar.

Sincap, minik sivri tırnakları sayesinde ağaçlara tırmanabilir. Bir dalın üstünde koşabilir, baş aşağı sallanabilir ve o şekilde ilerleyebilir. Özellikle gri sincaplar bir ağacın en uçtaki dalından 4 metre uzaktaki bir başka ağacın dalına rahatlıkla atlayabilirler. Havada uçarken de kollarını ve bacaklarını açarak adeta bir planör gibi hareket ederler. Bu esnada yassılaşan kuyrukları ise hem

dengelerini sağlar hem de yönlerini ayarlayan bir dümen görevi görür. Hatta kendilerini 9 metre yükseklikten boşluğa bırakıp dört ayaklarının üzerine yere yumuşak iniş yapabilirler.

Şimdi şu sevimli sincapların neler yaptığını bir kere daha düşünelim... Artık siz de biliyorsunuz, sincaplar bir ağaçtan diğerine düşmeden ve yuvarlanmadan atlayabilmek ve üstelik atlarken incecik dalları hedefleyip tam üstüne tutunabilmek gibi hareketleri bir sirk cambazı ustalığıyla yapabilirler.

Peki ama nasıl? İşte, tüm bunlar sincabın arka ayaklarını, mesafeleri çok iyi ayarlayabilen keskin gözlerini, güçlü pençelerini ve denge kurmasına yarayan kuyruğunu kullanması sayesinde olur. Ama hiç düşündünüz mü, acaba sincaba bu özellikleri veren ve bunları kullanmasını öğreten kimdir; sincap bu şekilde yaşaması gerektiğini nereden biliyor? Sincapların ailece ellerine cetvel alıp ormandaki her ağacın boyunu veya ağaç dallarını ölçmeleri mümkün olmadığına göre, sincaplar ağaçtan ağaca atlarken mesafeleri nasıl ayarlıyorlar? Ayrıca, sincaplar nasıl hiçbir yerlerini sakatlamadan ya da yaralanmadan bu kadar hızlı hareketlerle atlayıp zıplayabiliyorlar?

Hiç kuşkusuz bu sevimli hayvancıkları sahip oldukları bu özelliklerle birlikte yaratan ve onlara bu özelliklerini kullanmayı öğreten Rabbimiz olan Allah'tır.

Üstelik sincaplar yüksek ağaçların tepelerinde yetişen ceviz, kestane, fındık ve çam fıstığı gibi sert kabuklu besinlere ulaşabilmek için

gereken bütün yeteneklere ve fiziksel özelliklere sahiptirler. Allah doğadaki bütün hayvanlar gibi sincaplar ıda, ihtiyaç duydukları yiyecekleri kolayca elde edebilecek şekilde, özel olarak yaratmıştır.

Sincaplar kışın yemek bulmakta çok zorlanırlar. Bu yüzden yaz aylarında kış için yiyecek biriktirirler. Sincaplar kışın yiyecekleri besin maddelerini daha önceden toplayan canlılardandır. Ancak yiyecek depo ederken çok dikkatlidirler. Meyveleri ve buldukları etleri depo etmezler. Çünkü bu yiyecekler kısa zamanda bozulur, o zaman da sincaplar kışın aç kalırlar. Bu yüzden sincaplar kış için yalnızca ceviz, fındık ve kozalak gibi dayanıklı yemişleri toplarlar.

Sincaplara doğuştan bu bilgiyi veren ve bu şekilde beslenmelerini sağlayan ise Allah'tır. Burada Allah'ın sıfatlarından birisini görürüz. Bu, Allah'ın "rızık veren", yani "yarattığı her canlıya yiyecek veren" sıfatıdır.

Kış için yiyecek depolayan sincaplar, çeşitli yerlere gömdükleri fındıklarını mükemmel koku duyularını kullanarak bulurlar. Öyle ki, 30 cm.'lik karın altına gizlenmiş olan fındıkların bile kokusunu alabilirler.

Yiyeceklerini keselerinde taşıyan sincaplar bunları

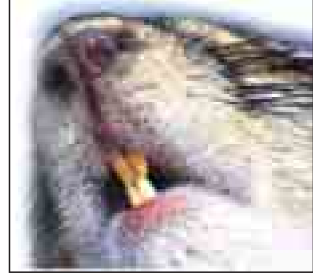

yuvalarına götürürler. Bu inlerde birden çok yerde besin depolarlar. Fakat çoğunun yerini daha sonra unuturlar. Ancak bunun özel bir sebebi vardır. Allah bu durumu da özel olarak yaratır Sincapların unutup yer altında bıraktıkları yemişler zamanla ormanın içinde filizlenip gelişerek tekrar yeni ağaçlar oluşturur.

Bütün bunların yanısıra sincapların da pek çok canlıda olduğu gibi kendi aralarında kullandıkları haberleşme yöntemleri vardır.

KIRILSA DA YENİLENEN DİŞLER

Sincapların bir insanın asla sahip olamayacağı keskinlikte ve sağlamlıkta dişleri vardır. Ağızlarının ön tarafında, sert maddelerin kemirilip kırılmasını sağlayan kesici dişler, arka uzun boşlukta ise azı dişleri bulunur. Biz bir cevizi kırmak istediğimizde, oldukça sağlam bir taş veya bu iş için özel olarak demirden yapılmış bir alet kullanırız. Bu minik hayvanlar ise ağızlarındaki keskin dişlerle bu işi kolaylıkla yapabilirler.

Sincapların dişlerinin bir ömür boyu nasıl sağlam kaldığını veya dişleri hasar gören sincapların daha sonra nasıl beslendiklerini -fındık ya da ceviz yediklerini- hiç merak ettiniz mi? İşte, herşeyi mükemmel bir uyum içinde yaratan Allah, onların dişlerine çok önemli bir özellik vermiştir. Bakın şimdi çok şaşıracaksınız; çünkü sincapların dişleri kırılıp-aşınsa bile, yerine hemen yenisi çıkar. Aşınan dişler sürekli uzayarak alttan yenilenir. Dahası, Allah bu özelliği yalnızca sincaba değil, yiyeceklerini kemirmek zorunda olan bütün canlılara vermiştir.

Örneğin kırmızı sincaplar düşman gördüklerinde kuyruklarını sallar ve heyecanlı sesler çıkarmaya başlar. Bu haberleşme yöntemlerinin dışında yüksek dallarda koşarak hareket edebilen sincaplar kuyruklarını denge sağlamak için de kullanırlar. Yönlerini de kuyruklarını çevirerek değiştirirler. Sincapların kuyrukları bir geminin dümeni ile aynı işlemi görür. Sincapların bıyıkları da dengelerini sağlamada önemli bir unsurdur. Bıyıkları kesilen sincaplar dengelerini koruyamazlar. Aynı zamanda sincaplar bıyıklarını geceleri dolaşırken etrafta bulunan nesneleri hissetmek için de kullanırlar.

Çocuklar! Sincapların bir de uçan cinsleri olduğunu biliyor muydunuz? Avustralya'da yaşayan ve boyları 45 cm. ile 90 cm. arasında değişen "uçan sincaplar"ın bütün türleri ağaçlarda yaşar. Aslında yaptıkları tam olarak uçma değildir. Bir ağaçtan diğerine uzun atlayışlar yaparak hareket ederler. Ağaçlar arasında bir planör gibi uçarak hareket eden bu canlılarda kanat yoktur, uçma zarı vardır.

Uçan sincapların bir türü olan "şeker uçan sincapları"nın uçma zarı, ön bacaklardan arka bacaklara doğru uzanır; dardır ve püsküle benzer uzun tüyleri vardır. Bazı türlerindeyse uçma zarı kürklü bir deriden oluşan bir zar halindedir. Bu zar ön ayağın bileğine kadar uzanır. Uçan sincap, bir ağacın gövdesinden fırlar ve gerilmiş derinin planöre benzeyen etkisiyle bir seferde ortalama 30 m.'lik bir uzaklık aşabilir. Hatta kimi zaman arka arkaya 6 kaymayla 530 m.'lik bir mesafe alabildikleri gözlenmiştir.

Boyut olarak küçük olan hayvanlar hare-

ket etmediklerinde hızla ısı kaybeder ve donma tehlikesi ile karşılaşırlar. Bu da onlar için özellikle uykuda oldukları vakitlerde bir tehlike oluşturur. Ama Allah her canlı türü için olumsuz dış şartlardan etkilenmemelerini sağlayacak korunma yöntemleri yaratmıştır. Örneğin sincap gibi canlılar kalın bir kürke benzeyen kuyruklarını vücutlarının etrafına sarmalayıp, bir top gibi kıvrılarak uyurlar. Sincapların kuyrukları tıpkı bir palto gibidir. Soğuk havalarda uyuduklarında kuyruklarına sarılarak donmaktan kurtulurlar.

Bu sevimli canlılara Allah ihtiyaçları olan bütün özellikleri vermiş ve nasıl kullanacaklarını da öğretmiştir. Onlar da Allah'ın ilhamı ile hareket ederek yaşamlarını rahatlıkla sürdürürler.

HAVUCU SEVEN TAVŞANLAR!

Evlerimizde beslediğimiz, o bembeyaz tüylerini okşadığımız ve havuç kemirişlerini seyretmekten büyük zevk aldığımız tavşanlar hakkında da yeni bilgiler öğrenmeye ne dersiniz? Bakalım bu sevimli hayvanların hem bilmediğimiz, hem de ilginç ne özellikleri varmış:

Bir tavşanın yanına yaklaşmaya çalışırsanız ne kadar hızlı kaçtığını hemen fark edersiniz. Bu sevimli hayvanların, kafalarını eğmiş ot yerken bile o uzun kulaklarıyla düşmanlarını çok rahat fark edebildiklerini biliyor muydunuz? İşte, bu keskin işitme yeteneklerinden dolayı, kendinizi fark ettirmeden onlara yaklaşmanız çok zordur. En ufak bir sesi veya kıpırtıyı hissedip, olanca hızlarıyla kaçarlar.

Tavşanlar büyüdüklerinde 50-70 cm. arasında bir boya ulaşırlar. Arka bacakları ön bacaklarından daha uzun ve güçlüdür. Bu özellikleri sayesinde saatte 60-70 km hızla koşabilir ve bir seferde 6 metre ileriye sıçrayabilirler. Bir tavşan şehir içinde giden bir arabadan daha hızlı koşabilir.

Tüm tavşanlar yaratılıştan bu özelliklere sahip olarak doğarlar. Allah onları hızlı koşucular olarak yaratarak, düşmanlarından kolayca kaçabilmelerini sağlamıştır.

Sizce bir tavşana "en çok ne yemeyi seversin?" diye sorsak ne cevap verir bize? Evet, haklısınız "havuç" der (havucun gözlerimize ne kadar iyi geldiğini de unutmayalım). Peki, tavşanların yeraltında kazdıkları yuvalarda yaşadıklarını, havuçların da tam onların yerin altındaki yaşantılarına uygun şekilde yerin altına doğru büyüdüklerini biliyor muydunuz? Evet, sizin de bu sorudan anladığınız gibi havuçlar tavşanların beslenme ihtiyaçlarını karşılamalarına en uygun şekilde yaratılmışlardır.

Allah, bizler için de herşeyi kullanmamıza en uygun şekilde yaratmıştır. Kış aylarında büyüklerinizin size sık sık yedirdiği portakalı düşünün. Eğer kabuğundan dilimlenmiş bir şekilde çıkmasaydı, o sulu haliyle onu yememiz çok zor olurdu. Oysa çevrenizde gördüğünüz herşeyi yaratan Allah, kış aylarında içindeki C vitamini sayesinde bizi hastalıklardan koruyan bu lezzetli meyveyi özel olarak dilimlenmiş ve paketlenmiş olarak yaratmıştır.

Tekrar tavşana dönelim! Tavşan, kendisine çok sevimli bir hava

veren ve sürekli uzayan ön dişleri sayesinde havuçları kolaylıkla kemirebilir.

Allah canlılara yiyecek içecek ihtiyaçlarından başka yaşamlarını kolaylaştıracak başka birçok özellik vermiştir. Yeryüzünde farklı özelliklere sahip çeşit çeşit tavşanlar vardır. Örneğin, soğuk bölgelerde yaşayan tavşanlar genelde beyaz renklidir. Bu onların karlar üstünde fark edilmemeleri ve kolayca saklanmaları için verilen önemli bir özelliktir. Ayrıca diğerlerine göre daha büyük olan yabani tavşanların, bacakları ve kulakları daha uzundur. Çöllerde yaşayan Amerikan tavşanının ise iri kulakları vardır. Bu kulaklar tavşanın serinlemesine yardımcı olur.

Hayvanların çoğu doğada kendileri için belirledikleri bölgelerde yaşamlarını sürdürürler. Bunu insanların kendilerine ve ailelerine mahsus evlerde yaşamalarına benzetebiliriz. Hayvanlar ve hayvan toplulukları genelde diğerlerinin yaşadıkları bölgelere girmemeye özen gösterirler. Hayvanlar kendi yaşam bölgelerini belirlemek için "koku bırakma" yöntemini kullanırlar. Örneğin ceylanlar kendi bölgelerini belirlemek için uzun ince dallara ve otlara, hemen gözlerinin altındaki bezlerden salgılanan ve katran gibi kokan bir madde bırakırlar. Bu koku diğer ceylanların bölgenin bir sahibi olduğundan haberdar olmalarını sağlar. Ren geyiklerinin ise, arka ayaklarının

ucunda koku bezleri vardır. Bu bezlerden salgılanan koku, bölgelerini işaretlemelerine yardımcı olur. Tavşanlar da çenelerindeki bezler ile bir koku bırakarak bölgelerini işaretlerler.

Gördüğünüz gibi Allah hayvanları çok ilginç ve önemli özelliklerle yaratmıştır. Tüm bunları öğrendiğimizde ise Allah'ın kusursuz yaratışına hayranlık duyarız. Allah'ın hepimizin yaratıcısı olduğunu bilir ve Rabbimize her zaman şükrederiz. Unutmayın çocuklar; Allah Kuran'da insanlara her zaman nimetleri düşünüp şükretmelerini emretmiştir.

Al-i İmran Suresi'ndeki bir ayette şükredenleri ödüllendireceğini Allah bize şöyle bildirmiştir:

...Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (Al-i İmran Suresi, 145)

Çocuklar! O zaman siz de her zaman gördüğünüz nimetler ve güzellikler için Allah'a şükretmeyi sakın unutmayın.

SADIK DOSTLARIMIZ: KÖPEKLER

Köpekler, birçok canlıdan çok daha zeki ve eğitilmeleri çok daha kolay olan hayvanlardır. İyi eğitimli olanları kimi zaman bekçi köpeği olarak kullanılır. Bir bekçi köpeği kendi vücudundan 5-6 kat büyük bir canlıyı etkisiz hale getirebilir. Ancak, çok ilginçtir ki, tehlike anlarında böylesine vahşi olabilen bu köpekler sahiplerine hiç zarar vermezler. Kendi canlarını sahipleri için tehlikeye atabilirler ve ne olursa olsun sahiplerini zorluk anlarında terk etmezler.

Köpekleri sevmemizin bir başka nedeni ise kuşkusuz çok oyuncu olmalarıdır. Ayrıca, köpekleri tasmalarından tutup dolaştırmak da çok zevklidir. Bir de uzun tüylü ise ve sevimli sevimli bakıyorsa hemen biz de bir tanesine sahip olmak isteriz.

İşte, farklı türlerde ve renklerde, büyüklü-küçüklü, tüylü-tüysüz yüzlerce köpek çeşidinin olması Allah'ın canlıları yaratırken hiçbir örnek olmadan, benzersiz, örneksiz yaratmasının en güzel göstergelerinden biridir. Kuran ayetlerinde Rabbimizin örneksiz yaratışı şöyle anlatılır:

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır... O, herşeyi ya-

ratmıştır. O, herşeyi bilendir. İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (Enam Suresi, 101-102)

Şimdi bir düşünün, bugüne kadar hiç köpek görmemiş olsaydınız ve sizden bir köpek resmi çizmeniz istenseydi, bunu yapabilir miydiniz? Tabii ki yapamazdınız. Böyle olması da çok normal. Bunu yalnızca siz değil, hiç kimse yapamazdı. Çünkü insan, doğada benzeri olmayan hiçbir şey yapamaz.

Örneğin, uçaklar kuşların uçuş sistemleri taklit edilerek yapılır. Robotlar insanların vücut sistemleri taklit edilerek üretilir. Oysa Rabbimiz, yeryüzündeki sayısız canlı türünü örneksiz, benzersiz yaratmıştır. Kutuplarda yaşayan sevimli penguenleri, ormanlar kralı aslanı, yunusları, kelebekleri, kuşları, arıları... Kısaca tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Tüm canlılara kendilerine ait özellikler veren Allah, köpeklere de diğer canlılardan farklı fiziksel özellikler vermiştir. Örneğin, köpeklerin dişlerinin sayısı bizimkinden on tane daha fazla, tam 42 tanedir. Böylece yiyeceklerini, özellikle de kemikleri rahatlıkla ağızlarında ufalayıp öğütebilirler. Ayrıca, köpekler gözlerindeki özel bir yaratılış sayesinde karanlıkta insanlardan çok daha iyi görürler. Hareketli cisimleri çok daha uzaktan algılayabilirler. Öte yandan, köpekler, bizim duyamadığımız bazı sesleri duyabildiklerinden; sesleri, insanlardan 4 kat

daha uzak mesafeden fark edebilirler. Mesela köpeklere emir vermeye yarayan köpek düdüğünün sesini insanlar duymaz, ama onlar çok rahat duyabilirler.

Köpeklerin koku alma duyuları da çok güçlü yaratılmıştır. Beyinlerindeki koku alma merkezi insanlardan 40 kat daha fazla gelişmiştir. Bu nedenle köpeklerin koku alma yeteneği, insanlardan çok daha üstündür.

Tüm bu özellikleri sayesinde köpekler, avın kokusunu alıp, izini sürerek, avcıların vurdukları avları kilometrelerce uzakta da olsa bulup getirirler. Polis köpekleri kendilerine koklatılan küçük bir eşyadan yola çıkarak o eşyanın sahibini bulabilirler. Örneğin; Sen Bernard cinsi köpekler, hani şu kocaman sarkık yanaklı olanlar, son derece duyarlı burunları ile kar altında gömülü kalan yaralıları kolayca bulup çıkarabilirler. İşte, köpeklerin sahip olduğu bu olağanüstü duyu organı başlı başına bir mucizedir.

Köpekler, havayı solumak için de burunlarını kullanırlar. Hava buradan geçerken süzülür, ısıtılır, nemlendirilir ve oradan da ciğerlere dolar. Bu sevimli canlılar, insanlarda olduğu gibi vücut ısılarını düzenlemek için terlemezler, çünkü vücutlarında ter bezleri yoktur. Isı ayarını solunum sistemleriyle yaparlar. Köpeklerin vücutlarındaki tüyler ise dışarıdan gelen ısının deri ile temasını önler. Hava sıcaklığının artmasıyla köpeklerin vücut ısıları da artar;

vücut ısısı artan köpekler meydana gelen fazla ısıyı dillerini çıkararak atarlar. Böylece sıcak günlerde kalın tüylerine rağmen terlemezler. Allah onlara öyle mükemmel bir sistem vermiştir ki; insanların yarım saat hareket edince hemen terlemesine rağmen, saatlerce hiç durmadan koşan köpekler yine de terlemezler. Artık bunları bildiğinize göre, sıcak havalarda dilleri dışarı sarkmış köpekler gördüğünüzde onlar için üzülmenize gerek olmadığını da anladınız değil mi?.

Siz de gördüğünüz köpekleri düşünürseniz hemen hatırlayacaksınız, köpeklerin vücutları hep yumuşak ve parlaktır. İşte, onların derilerine bu yumuşaklığı ve parlaklığı veren, derilerinde çok bol bulunan yağ bezleridir.

Bir de, köpeklerin vücutlarında bizde olmayan bazı özel sistemleri vardır. Bu sistemler sayesinde, hayvanın yürürken sürekli yere sürtünen patileri tahriş olmaz, pençeleri de aşınıp kurumaz. Gördüğünüz gibi Rabbimiz, yarattığı bu canlının en küçük bir sorununu dahi onun için yarattığı bir koruma mekanizması ile çözmüştür. Rabbimiz herşeyi birbiriyle uyumlu yaratandır. Bu örnekte de gördüğümüz gibi Allah her canlıyı ihtiyacı olan özelliklerle donatmıştır. Böyle örnekler bizi düşünmeye ve Rabbimizin yaratışındaki sanatı fark etmeye yönlendirir.

KÜÇÜK BEYAZ KUZULAR

Belki dikkatinizi çekmiştir, kuzuların hepsi küçük, sevimli ve masum yüzlüdür. Bir de yine onlara benzeyen fakat daha iri olanları vardır. Bunlar da, kuzunun annesi olan koyunlardır. Kuzuyla annesi arasında çok güçlü bir bağ olduğunu biliyor muydunuz? Bu güçlü bağ ise koyun kuzuyu doyurmaya başladığı zaman oluşur.

Koyun, kuzuyu doğurduğu an, onu diliyle temizlerken aldığı tadı ve kokuyu bir daha asla unutmaz. Bu yüzden de başka tat ve kokudaki kuzuyu yanına kabul etmez. İnsan bile hastanede kendisine başkasının bebeği verilse bunu farkedemezken, koyunun kendi yavrusunu kalabalık bir sürünün içinden yanılmadan bulması gerçekten hayret vericidir. Oysa, koyunun kendi yavrusunu tanımak için fazla zamanı yoktur, doğum yaptığı an bunu başarmak

zorundadır. Yoksa o kalabalık sürüde bir daha kuzusunu asla bulamaz. Ama böyle bir sorun yaşanmaz. Çünkü, Allah, koyuna yavrusunu doğurduğu an, tadını ve kokusunu öğrenmek için hemen yalaması gerektiğini ilham etmiştir.

Peki, yağmurlu havalarda kuzuların yağmurdan korunmak için ne kullandıklarını biliyor musunuz? Postlarını!.. Kuzu postu, çok yumuşak ve yağlı bir tabakadan oluştuğu için kuzunun ıslanmasına engel olan bir yağmurluk görevini görür. Böylece yağmurlu havalarda tüylerinin kıvrık ve kuru kalmasını sağlar.

Ayrıca, bu sevimli kuzuların en büyük özelliklerinden biri geviş getirmeleridir. Siz hiç geviş getiren bir hayvan gördünüz mü? Görmediyseniz anlatalım. Ot yiyen hayvanların bir kısmı geviş getirirler. Bu hayvanların 4 adet midesi vardır. Hayvan yemek yediği zaman besin ilk önce mideye gider, bir süre sonra tekrar ağza gelir. Hayvan tekrar çiğnedikten sonra ise diğer mideye gider. Bu işleme "geviş getirmek" denir. Rabbimiz, bazı hayvanlara sindirimi zor

besinleri kolay hazmetmeleri için böyle bir özellik vermiştir.

Koyunların ve kuzuların bizim için birçok yararı vardır. Bize her gün süt verirler. Sütün içindeki kalsiyum kemiklerimizin ve dişlerimizin gelişimi için çok önemlidir. Sütten yoğurt, peynir gibi temel gıdalar yapılır. Pasta, börek ve diğer yemeklerde de bunlar kullanılır. Kısacası süt en çok kullandığımız ve bize en faydalı olan gıdalardan biridir. Ayrıca yünlerinden elde edilen ipliklerle de giyinmemiz için kumaş üretilir. Birçok kullanım alanı olan iplikler yaşamımızı çok kolaylaştırmıştır. Allah'ın insanlara indirdiği kitap olan Kuran'da da bu hayvanların insanlara sağladığı faydalar aşağıdaki ayetlerle anlatılmıştır:

...Size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem de yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (Nahl Suresi, 80)

...İçenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (Nahl Suresi, 66)

Gerçekten bu ayetlerdeki gibi koyunların ve kuzuların birçok özelliğinden yararlanırız. Allah'ın bizim için yaratmış olduğu bu nimetler için çok şükretmeliyiz.

VEFAKAR DOSTUMUZ: ATLAR

Köpeklerden sonra en sadık dostlarımızın atlar olduğunu biliyor muydunuz? Evcil atlar, sahiplerini hiçbir zaman terk etmezler.

25 'ten fazla türü olan bu sadık dostlarımız hiç yorulmadan bizi kilometrelerce uzağa taşıyabilirler. Atlar, tarih boyunca insana en çok yardımcı olmuş hayvanlardır.

Bugün sokaklarda binlerce araba ve bu arabalar için yapılmış yollar var. Oysa, bu arabalar ancak son yüzyılda insanlara hizmet etmeye başlamışlardır. Sizin dedenizin dedesinin doğduğu yıllarda hiç kimse araba diye bir şeyin varlığını bilmiyordu. O tarihte ulaşım ve taşıma işleri hayvanlar, özellikle de atlar sayesinde yapılıyordu.

Peki, atların yaşının kesici dişlerinin aşınıp yıpranmasına göre anlaşıldığını biliyor muydunuz? Atların yediği ot, kumlu ve tozlu olduğu için dişleri zamanla aşınır. Ancak Allah atların dişlerini çok uzun yaratmıştır. Bu dişler çene kemiğinin çok derinlerine kadar gömülen uzun şeritler halindedir. Yani dişlerin kök kısmı bizimkilere göre çok daha derinlerdedir. Diş aşındıkça kemiğin içindeki bölüm

dışarı çıkar. Hatta yaşlı atlarda dişlerin kökü diş etinin yüzeyine gelir. Her bir diş, yemek yeme kabiliyetini yitirmeden 2.5-5 cm aşınabilir. İşte biz de bu aşınmanın miktarına göre atların yaşını tahmin edebiliriz. Düşünsenize; eğer Rabbimiz atlara böyle bir özellik vermeseydi, bu hayvanlar kısa sürede dişlerini kaybedip açlıktan ölürlerdi..

Rabbimiz, atın tüylerine de çok önemli bir özellik vermiştir. Atların tüyleri vücut ısılarının ayarlanması için termostat, yani ısı ayarlayıcısı görevi görür. Vücutları her zaman 38 derece sıcaklıkta olmalıdır. Bu ısının korunması için soğuk kış günlerinde atın tüyleri uzar, sıcak mevsimlerde ise dökülür ve vücut ısısının sabit kalmasını sağlar.

İşte size ilginç bir özellik daha: Atlar ayakta uyurlar! Peki nasıl olur da uyurken yere hiç düşmezler biliyor musunuz? Çünkü bacak kemiklerinin kilitlenebilme özelliği vardır. Rabbimizin verdiği bu özellik sayesinde atlar hem ayakta uyuyabilir hem de çok ağır yükleri taşıyabilirler. Oysa insanlar, oturdukları yerde uyuya kaldıkları zaman bile başlarının yana düşmesini engelleyemezler.

Atların bacakları yalnız ağır yükleri taşıyabilmeleri için değil, aynı zamanda da hızlı koşabilmeleri için özel yaratılmıştır. Atlarda, diğer hayvanlarda olduğu gibi köprücük kemiği yoktur. Bu da onların daha büyük adım atabilmelerini sağlar. Ayrıca atların ba-

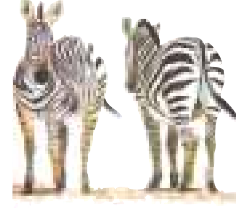
caklarında hızlandıkça harcadıkları kuvveti düşüren buna karşın hareket edebilme yeteneklerini artıran bir kemik-kas mekanizması vardır. Bu mekanizmanın çalışmasını otomobillerdeki vites sistemine benzetebiliriz. Hızlanan bir arabanın vitesini büyütmesi gibi atlar da hızlandıkça adeta vites büyütürler. Bu sayede itme için harcanan güç azaltılırken, hareket yeteneği artar.

Peki atların vücutları niçin çok ağır yükleri taşımaları ve çok hızlı koşabilmeleri için dizayn edilmiştir? Normalde ağır yük taşıma ve hızlı koşma yeteneğine sahip olmak, atın çok fazla işine yarayacak özellikler değildir. Öyleyse atlar bu özelliklere niçin sahiptirler?

Cevap çok basittir. Atlara bu yetenekler kendileri için değil, insanlara faydalı olabilmeleri için verilmiştir. Yani atları Allah bu özellikleriyle insanlara hizmet etmeleri için yaratmıştır. Rabbimiz hayvanları insanlar için yarattığını ayetlerinde şöyle bildirmiştir:

Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz. Akşamları getirir, sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardır. Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (Nahl Suresi, 5-8)

PİJAMALI ATLAR: ZEBRALAR

İnsana ilk bakışta atı hatırlatan zebralara, pijamalı sevimli atlar da denebilir. Zebralar, tıpkı atlarda olduğu gibi, yele denilen saçlara sahiptirler; vücut yapıları da atlara benzer şekilde yaratılmıştır ve en az onlar kadar hızlı koşarlar.

Yalnız ikisi arasında görünüm açısından bir fark vardır. Sizin de tahmin ettiğiniz gibi bu, zebranın başından tırnaklarına kadar tüm bedenini kaplayan düzgün şeritlerdir. Şerit deyip geçmeyin, çünkü bu düzenli çizgiler her zebrada farklıdır. Nasıl parmak izi her insanda farklıysa zebraların üzerindeki çizgiler de her birinde farklıdır. Bir zebranın çizgileri sanki onun kimlik kartı gibidir. Zebraların dikey çizgileri aynı zamanda önemli bir savunma unsurudur. Birarada durdukları zaman kendilerini avlamak isteyen kaplan ve aslanlar bu çizgilerden dolayı sürüyü bir bütün olarak algılarlar. Bu durumda avcı, avlayacağı zebrayı seçmekte güçlük çeker, bu da zebralar için bir korunma olur.

Zebraların yaşamlarında önemli iki şey vardır, su ve ot...

Bazı günler ot ve su bulabilmek için sürü halinde 50 km yol yürüyebilirler. Fakat akşam tekrar yaşadıkları yere dönerler. Çünkü daha önce başka hayvanlar için de anlattığımız gibi, her sürü kendi için

belirlediği bir bölgede yaşar.

Zebraların en hoşlandıkları şeyin toz-banyosu olduğunu biliyor muydunuz? Evet, çok ilginç ama doğru, zebralar toz banyosunu çok severler. Çünkü, toz banyosu üzerlerindeki asalak böcekleri temizler. Zebraların bir de onlara eşlik eden ve temizlenmelerine yardım eden misafirleri vardır. Oxpecker kuşu denilen bu kuşlar, zebraların üzerlerine konarlar ve zebraların hastalık kapmasına ve kaşınmasına yol açan asalak böcekleri üstlerinden tek tek ayıklarlar. Gördüğünüz gibi bütün canlıların yaşamlarını düzenleyen, idare eden ve birbirine yardımcı kılan Rabbimiz, hayvanlar aleminde de, onları birbirine yardımcı olarak görevlendirmiştir.

Küçük zebralar doğduktan yarım saat sonra titreyerek de olsa kalkıp yürümeye başlarlar. Hemen annelerine yönelerek onların sütlerini emerler. Süt onlar için çok faydalıdır. Allah'ın onlar için özel olarak yarattığı pembe renkteki süt, onları doğdukları andan itibaren hastalıklardan korur. Ayrıca bağırsaklarının da çalışmasını sağlar...

Allah'ın koruması altında olan tüm canlılar gibi zebralar da kendilerine öğretilen savunma sistemleri sayesinde yaşayabilirler. Bu savunma sistemlerinin birincisi, Allah'ın onlara doğuştan verdiği görme, işitme ve koku alma duyularının çok hassas olması sayesinde ortaya çıkar. Bu duyu organlarının

hassas olması zebraların düşmanlarını çok çabuk fark edip, kaçmalarına yarar. Koşmaya başladıklarında ise inanılmaz bir hıza ulaşırlar. İkincisi, sürü uykuya daldığında bir veya iki zebranın muhtemel tehlikeleri sürüdekilere önceden haber vermek amacıyla nöbetçi kalmalarıdır.

İşte, zebralar insanların kullandığı savunma taktiklerine benzer savunma taktikleriyle hareket ederler. Ancak, bu hayvanların sürüler halinde uyum içinde yaşamaları ve belirli bir iş bölümü yapmaları ilginçtir. Çok açıktır ki, bunu onlara emreden, zebraları yaratan, onları biraraya toplayan, onlara yiyeceklerini veren Allah'tır. Eğer böyle olmasaydı zebraların uykularından vazgeçmelerini, gece boyu nöbetçilik yapan zebranın bu fedakarlığı niçin yaptığını hiç kimse açıklayamazdı.

Öte yandan, dünyaya gözlerini yeni açmış bir yavru zebra için, Allah'ın ona öğrettiği savunma taktiği çok daha basittir. Yavrunun tek yapması gereken annesinin yakınında olmaktır. Çünkü, yeni doğmuş bir zebranın dünyaya yeni açılmış gözleriyle ne sinsi düşmanlarını görmesi, ne de görse bile titrek bacaklarıyla onlardan kaçabilmesi mümkündür. İşte, Allah bu yavruya doğduğu andan büyüyünceye kadar annesinin yanından ayrılmaması gerektiğini ilham etmiştir. Yoksa zebra yavrusu doğar doğmaz kendisini düşmanların beklediğini, bu düşmanlardan korunabileceği en emin yerin annesinin yanı olduğunu nereden bilebilir?

Zebraların çoğu gizlenecek fazla yer olmayan açık otlaklarda yaşar. Bu nedenle hayatta kalabilmek için çok hızlı hareket etmek zorundadırlar. Zebraların tüm vücut yapıları bu ihtiyaçlarını kar-

şılayacak şekilde yaratılmıştır. Örneğin bacakları çok uzundur, güçlü kasları ve geniş bir alana sahip olan akciğerleri vardır. Bu yüzden hiç yorulmadan ve yavaşlamadan çok uzun mesafeleri koşabilirler. Zebraların kemikleri de hafif olmasına rağmen oldukça güçlüdür.

Bundan başka zebralar sık sık su içme ihtiyacı hissederler. Suyun olmadığı bölgelerde ise koku duyularını kullanarak çukur açacak bir yer bulurlar ve temiz suyu ortaya çıkarırlar. Herhangi bir tehlike anında yetişkin zebralar, sürüdeki yavruları koruyabilmek için onları sürünün içine doğru iterler. Tüm zebra sürüsü koşarken yavrular daima kalabalığın iç kısmındadır ve daha iyi korunmak için annelerine yakın hareket ederler.

BENEKLİ KULE: ZÜRAFA

5-6 metrelik boylarıyla zürafaları benekli bir kuleye benzetebilirsiniz. Zürafaların en uzun yerleri boyunlarıdır. Boyunlarının uzun olması, ağaçların en üst dallarına kadar uzanıp oradaki filizleri ve bitkileri yiyebilmelerini sağlar. Zürafaların, hiç çiğnemeden yuttukları bu dikenli bitkiler önce dört bölmeli midelerine gider. Daha sonra bunları sindirmek için tekrar ağızlarına gönderir ve burada çiğnerler. En sonunda da tekrar yutarak midelerinin bir başka bölmesine gönderirler.

Ancak, burada çok ilginç bir ayrıntı var. Biraz evvel bahsettiğimiz gibi zürafalar midelerindeki dikenli bitkileri çiğnemek için ağızlarına geri gönderirler. Fakat, bu çok uzun bir yolculuktur. Besinin mideden ağza gidebilmesi için, beneklinin yaklaşık 3-4 metre uzunluğunda olan boynundan yukarı doğru çıkması gerekir. Sizin de tahmin edebileceğiniz gibi yemeklerin kendi kendine oraya çıkabilmesi mümkün değildir. Peki, zürafaların bunu nasıl başardıklarını merak ettiniz mi? Hemen söyleyelim. Zürafalar, besinleri yemek borusundan yukarı doğru çıkaracak asansör benzeri bir sisteme sahiptir. Tabii ki zürafaların, "yediklerimizi sindirmek için ağzımıza geri göndermeliyiz, bunu yapabilmek için de asansör gibi bir sistem inşa etmemiz gerekir" diye düşünmeleri mümkün değildir.

Öte yandan bu sistemin tesadüfen oluşması ise hiç mümkün değildir. Bir insan, "yıllar önce inşaat yapmak için gerekli malzemeleri koyduğum boş araziye gittim bir baktım malzemelerin yerinde

kocaman bir bina duruyor, herhalde biraz yağmur biraz kar biraz da güneş, sonunda seneler için de bu binayı oluşturdu" dese, her halde bu kişiye çok gülersiniz. Hatta belki de aklını yitirmiş olduğunu düşünüp ona acırsınız. İşte, beneklinin asansör sistemli boynu için de "tesadüfler sonucunda oluşmuştur" demek aynı şeydir. Böyle bir sistem tesadüfen oluşamaz.

Üstelik bir zürafa, taş, toprak ve kerpiçten oluşan cansız bir bina değildir. Bu, koşan, acıkan, çocukları olan bir canlıdır. Hiç bunun tesadüfen oluşması, tesadüflerin ona sahip olduğu uzun boynu ve içindeki sistemleri vermesi mümkün müdür? Tabii ki değil...

Çok açıktır ki, zürafaya ihtiyacı olan herşeyi, doğuştan Allah vermiştir. Allah, zürafanın ağzını ve mide yapısını iğneli ve dikenli bitkileri rahatça yiyebilmesi için özel olarak yaratmıştır.

Boyun yapıları gibi, zürafaların uyuma şekillerini de Allah özel olarak yaratmıştır. Zürafalar, boyunlarını arka gövdelerinin yanına uzatarak uyurlar. Birkaç dakika dışında bütün uykularını bu şekilde ayakta geçirirler. Bir de zürafalar hiçbir zaman aynı anda uyumazlar, mutlaka aralarından biri nöbet tutar. İşte, bu nöbetçinin uykusundan fedakarlık etmesi ve zürafaların bu konuda ortak karar alıp anlaşabilmeleri, bize tüm canlılar gibi beneklinin de Allah'ın kontrolünde olduğunu gösterir.

Şimdi, bu beneklilerin yemek yiyişlerini bir kenara bırakalım ve biraz da bu sevimlilerin

su içmeleri hakkında konuşalım. Eminiz, zürafaların metrelerce eğilip nasıl rahatça su içebildiklerini öğrenince bu çok hoşunuza gidecek. Bu konuyu çoğu insan bilmez ya da bilse bile üzerinde düşünmek aklına gelmemiştir. Oysa, herşeyi yaratan Rabbimiz, bizlerin düşünen insanlar olmamızı ister.

İlk olarak şunu söyleyelim, bu uzun benekli kuleleri su içerken önemli bir sorun bekler.

Onları bekleyen sorunun ne olduğunu anlamanız için biraz insanlardan bahsedelim. Bildiğiniz gibi bir insan baş aşağı durduğunda veya amuda kalktığında yüzü kıpkırmızı kesilir. Bunun sebebi yerçekiminin etkisiyle önemli miktarda kanın insanın başına toplanmasıdır. Böyle bir durumda kan, başın içindeki damarlara bir basınç uygular ve bu kuvvete "kan basıncı" denir.

İşte, bu kan basıncı zürafalar su içerken de meydana gelir. Ancak ortada büyük bir problem vardır. Zürafaların boyları 5-6 metre olduğu için, bu yükseklikten aşağı inen kafaya etki eden kan basıncı da oldukça büyük olacaktır. Söz konusu kan basıncı bir insana uygulansa insan hemen beyni parçalanarak ölür.

Peki, zürafalar nasıl olur da su içerken beyin kanaması geçirmezler? Çünkü, uzayın, gökyüzünün, dünyamızın ve içinde yaşayan tüm canlıların yaratıcısı olan Allah, zürafaların başlarının içine çok özel bir mekanizma yerleştirmiştir. Zürafaların başlarında-

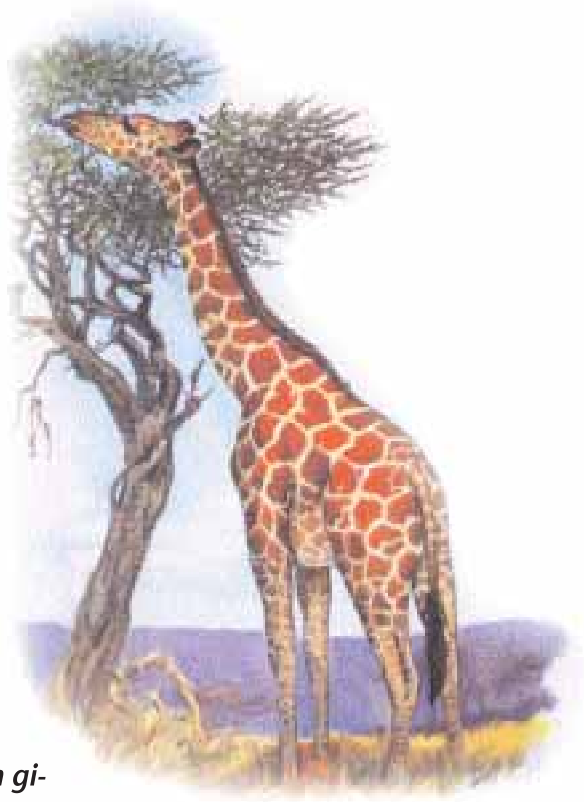
ki damarların içinde kapakçıklar vardır. Bu kapakçıklar, zürafanın başının yüksekliği değiştiğinde devreye girer ve kanın zürafanın başına basınç yapmasına engel olurlar. Böylece, zürafa rahatlıkla su içebilir.

Peki, zürafaların neden benekli olduğunu hiç düşündünüz mü? Çok estetik olan bu görüntü aslında onların saklanmalarını sağlar. Yaşadıkları ortamın rengi ile böyle bir uyum içinde olmaları düşmanları tarafından görülmelerini zorlaştırır. Çok büyük olmalarına rağmen, tek düşmanları olan ormanlar kralı aslandan bu sayede saklanabilirler.

Ayrıca zürafalar, bir tehlike anında koşarak 55-60 km. hıza ulaşabilirler. Koşmaya başladıklarında başlarını pompalar gibi ileri geri götürür ve kuyruklarını kıvırırlar. Koşarken diğer bir özellikleri ise, diğer hayvanlar gibi ayaklarını çaprazlama atmamalarıdır. Önce ön ve arka sol, daha sonra ön ve arka sağ ayaklarını kullanarak koşarlar. Aslanların bu yüzden zürafayı yakalayabilmesi çok zor olur.

Tabii bu durum yavru zürafalar için geçerli değildir. Onlar, henüz tam gelişmemiş bacaklarıyla anneleri gibi hızlı koşamazlar. Bu yüzden, aslanlar onları kolayca yakalayabilirler. Ancak, ilk başta da belirtiğimiz gibi bu sevimli, minik yavrular, annelerinin ya-

nından hiç ayrılmazlar. Anneleri de öldürücü tekmeler atabilen uzun bacaklarını onları korumak için kullanırlar. Burada biraz durup düşünün. Zürafa dediğimiz canlı sonuçta bir hayvandır. Hayvanların aklı, zekası yoktur. İnsanlar gibi duyguları da yoktur. Yani bir tehlike karşısında annenizin sizi koruması çok doğaldır ve bu durum size olan sevgisinden kaynaklanır. Ama bir insan gibi duygulara, akla ve vicdana sahip olmayan zürafanın tehlike karşısında yavrusunu koruması son derece şaşırtıcıdır. İşte zürafanın ve diğer tüm hayvanların yavrularını korumaları Allah'ın onlara ilham etmesi sayesinde olur. Allah sonsuz şefkat sahibidir.

Hepimizin yaratıcısı olan Rabbimiz, yarattığı varlıklara olan benzersiz şefkatini ve merhametini bir Kuran ayetinde şöyle haber verir:

...Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir. (Nahl Suresi, 47)

DEV FİLLER

Karada yaşayan hayvanların en büyüğü olan fillerin, Afrika ve Asya fili olmak üzere iki türü vardır. Afrika filleri diğerlerine göre daha büyüktür. Yüksekliği 3.5 metreye, ağırlığı da 6 tona ulaşabilir. Yelpaze gibi olan kulaklarının uzunluğu 2 metreyi, genişliği ise 1.5 metreyi bulur. 3.5 metre olan boylarıyla bu dev gibi hayvanları yaşadığımız evlere sokmamız, onları kedi köpek gibi beslememiz mümkün değildir.

Fillerin diğer hayvanlardan en büyük farkı hortumlarının olmasıdır. Bahçe hortumuna benzeyen bu uzun hortumun içinde 50 bin kas vardır. Evet yanlış duymadınız "50 bin" kas... Burun delik-

leri ise bu hortumun ucundadır. Filler, hortumlarını besinleri ve suyu ağızlarına götürmek, eşyaları kaldırmak ve tabi bir de koku almak için kullanırlar. Bu hortum, filin su içebilmesi veya vücudunun üstüne su püskürtebilmesi için 4 litre suyu tutma kabiliyetine de sahiptir.

Öte yandan, filler kocaman eşyaları taşıyabilen hortumlarıyla minicik bir bezelye tohumunu bile koparıp, ağızlarında patlatarak içini yiyebilirler. Onların, kocaman cüsseleriyle böylesine incelik isteyen bir işi başarabilmeleri gerçekten de hayranlık vericidir. Birçok konuda işe yarayan bu hortum aynı zamanda hem uzun bir parmak, hem bir borazan hem de hoparlör olarak kullanılır.

Ayrıca, filler hortumlarını yıkanmak için su, toprak banyosu yapmak için de toz püskürtmek amacıyla kullanırlar. Ancak, yavrular yeni doğduklarında hortumlarını kullanmayı beceremezler. Hatta bazen hortumlarına basıp düşerler. İnsanlar, onların bu hallerini çok komik ve sevimli bulurlar. Fakat, minik yavruların hotrumlarına basıp düşmekten hoşlandıkları söylenemez. Anne fil, 12 yıl boyunca yavrusunu hiç yanından ayırmaz. Altı ay boyunca hiç bıkmadan, sıkılmadan yavrusuna hortumunu kullanmayı öğretir.

Filin ağzının iki kenarında iki sivri uzun dişi vardır. Bu dişler, onların kendilerini savunmalarını kolaylaştırır. Ayrıca, filler bu dişlerin birini yerde delik açıp su bulmak için kullanırlar.

Öte yandan, lifli bitkileri çiğneyen bu hayvanların dişleri çok fazla aşınır. Bu yüzden Rabbimiz onlara çok önemli bir özellik

vermiştir. Her aşınan dişin yerine arka sıradaki dişlerden bir yenisi gelir.

Yetişkin bir fil yiyecek olarak günde yaklaşık 330 kg. bitkiye ihtiyaç duyar. Bu miktar altı küçük balya samana denk gelmektedir. Filler 24 saatlerinin yaklaşık 16 saatini yemek yemeye harcamak zorundadırlar.

Şimdi size filler hakkında ilginç bir bilgi daha verelim. Siz, bugüne kadar bu kalın derili, koca hayvanın nasıl serinlediğini hiç düşündünüz mü? Aslında, sizin de tahmin edeceğiniz gibi kalın derileri yüzünden terleyemeyen filler, doğal olarak etrafta buldukları su ya da çamur birikintileriyle serinlemeye çalışırlar. Tabii, fillerin serinlemek için kullandıkları başka yöntemler de vardır. Örneğin, kulaklarını vücutlarını soğutmak için yelpaze gibi kullanırlar. Ayrıca, kulaklarında bulunan ince kan damarları da bu hareket sırasında soğuyarak vücudun serinlemesine yardımcı olur.

Fillerin diğer bir özelliği ise büyük hayvan avcılarını ve hayvan bilimcilerini uzun süre şaşırtmıştır. Bu özellik, fillerin karınlarının guruldamasıdır. Fillerin karınları guruldarken çok yüksek sesler çıkarır. Ancak insanları şaşırtan, fillerin karınlarından gelen seslerin yüksekliği değil, fillerin bu gürültüleri kontrol edebilmesidir. Aslında fillerin çıkardığı bu gürültülerin sindirim-

le hiçbir ilgisi yoktur. Bu sesler, fillerin arkadaşlarının yerini anlamak için karınlarından çıkardıkları seslerdir. Ancak, daha da ilginci, filler bir tehlikeyle karşılaştıkları zaman hemen sessizleşirler. Tehlike geçtikten sonra ise sesler yeniden başlar. Böylece, filler 4 km uzaklıktan bile birbirleriyle haberleşebilirler.

Öte yandan, fillerin göç ediş hikayeleri bilim adamlarını şaşırtan bir başka konudur. Bu koca kulaklı, dev cüsseli hayvanlar kurak mevsimlerde göç ederler ve bu sırada hep aynı yolu izlerler. Daha da ilginci, bu göç sırasında yolda gördükleri dal parçaları gibi çöpleri de temizlerler.

Filler geniş alanlara yayılarak yaşayan hayvanlar oldukları için aralarında sağlam bir "iletişim" olması çok önemlidir. Bu iletişim yalnızca fillerin keskin koku alma duyuları sayesinde olmaz. Bunun yanında, Allah filin alnında, insanların duyamayacağı boğuk bir ses çıkartan bir organ yaratmıştır. İşte bu organ sayesinde filler kendi aralarında, diğer canlıların anlayamayacağı gizli ve şifreli bir dil kullanarak konuşurlar. Fillerin çıkardıkları bu boğuk sesler çok uzak mesafelere ulaşabilir. Bundan dolayı fillerin çıkardıkları bu özel ses uzun mesafeli görüşmeler için idealdir.

BOYNUZLARIYLA ÜNLÜ GEYİKLER

Hiç boynuzlu bir hayvana dokundunuz mu? Eğer dokunmuş olsaydınız çok şaşırırdınız. Çünkü hayvanın tüyleriyle kaplı yumuşak derisinin içinden çıkan boynuzlar oldukça serttir. Boynuzu biraz kendi tırnağınıza benzetebilirsiniz. Elimizin üzerindeki yumuşak deriden son derece sert tırnakların çıkması ve tırnakların son derece düzgün bir şekilde büyümesi herhalde hepinizi şaşırtıyordur. İşte hayvanlarda ki boynuz da, tırnaklarımızın uzaması gibi uzar; ama bunlar çok daha kalın, sert ve büyüktür.

Ren geyikleri dışında, geyiklerin sadece erkeklerinde boynuz vardır. Çiftleşme mevsiminden sonra bu boynuzlar düşüp yenilenir. Eski boynuzlar düşer düşmez, yenileri hemen boy gösterir.

Boynuzlar büyürken, kadifemsi ince bir deri tabakasıyla örtülür. Tamamen büyüyünce kan damarları kesilir, deri kanla beslenemez ve hayvan boynuzlarını sürterek deriyi aşındırır, kemikler ortaya çıkar. Geyikler 6 yaşında iken boynuzları en gelişmiş halini alır. Bu yaştan sonra ise artık bozulmaya başlar. Boynuzların boyu ve biçimi, çatalların sayısı geyikten geyiğe değişir.

Belki aklınıza "geyikler niçin boynuz-

ludur?" diye bir soru gelmiştir. Boynuz geyik için önemli bir silahtır. Onu kullanarak kendini düşmanlarından korur. Hatta bazen yalnızca boynuzunu göstermesi bile karşısındaki düşmanın kaçması için yeterlidir.

Kızıl geyiklerin erkeği koku bezinden salgıladığı bir maddeyi bulunduğu bölgede her yere sürerek bir sınır çizer. Bu bölgede dişilerden oluşan bir sürü oluşturur. Sürüsünü ise sahip olduğu boynuzlarla düşmanlarından korur. Eğer bölgeye başka bir hayvan girerse, onu gür kükremelerle ya da boynuzlarıyla dövüşerek bölgesinden uzaklaştırmaya çalışır.

Allah bu hayvanları başlarında boynuzlarla yaratarak bunlarla düşmanlarına karşı kendilerini ve sürülerini savunma imkanı vermiştir. Allah onlara bu güçlü boynuzları vermeseydi o zaman bu hayvanlar düşmanlarına karşı oldukça savunmasız ve çaresiz kalırlardı. Erkek geyikler dişilerini koruyamaz, sürü oluşturamazlardı. Vahşi hayvanlara karşı kullanabilecekleri bir silahları olmazdı.

Herhalde dünyadaki hiç kimsenin de aklına; "Keşke bazı hayvanların kafalarından kemik gibi sert bir madde çıksaydı da, bu

madde çatallı bir şekil alarak hayvanlara özel bir koruma sağlasaydı" gibi bir fikir gelmezdi. Gelseydi de yapabilecekleri bir şey olmazdı. Ancak bütün canlıları en güzel şekilde yaratan ve bu canlıların bütün ihtiyaçlarını bilen Allah, geyiklere ve birçok hayvana tam ihtiyaçlarına uygun savunma sistemleri vermiştir.

Kuran'da insanlara bu gerçeği Allah şöyle hatırlatır:

De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) herşeyin mülk ve yönetimi kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken kendisi korunmuyor." (Müminun Suresi, 88)

Tüm canlıların koruyucusu yalnızca Allah'tır.

...Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (Sebe Suresi, 21)

...Allah herşeyin üzerinde koruyucudur. (Nisa Suresi, 85)

CEPLİ KANGURULAR

"Hiç hayvanda cep olur mu?" diyebilirsiniz. Fakat, gerçekten de kangurunun karnında "kese" denilen ve yavru kangurunun beslenmesinin, korunmasının ve gelişmesinin sağlandığı bir bölüm bulunur.

Cebin içinden kafasını çıkarmış yavrunun çok sevimli ve şefkat uyandıran bir görüntüsü vardır. Bu yavru, o cebe henüz 1 cm. iken annesinin rahmini terk ederek, yani daha hiçbir organı gelişimini tamamlamadan, 3 dakikalık bir yolculuk sonucunda ulaşır.

Annesinin kesesinin içinde dört farklı meme bulunur. Bu memelerden birisinde, kıvamı ve ısısıyla kendisi için özel hazırlanmış bir süt vardır. Diğer üç memede ise yeni doğmuş bir bebek için değil, yaşı daha ileri bir yavru için hazırlanan süt bulunmaktadır. Bu yavru da birkaç hafta sonra ilk emdiği memeyi bırakacak ve yaşına göre olan memeyi emmeye başlayacaktır. Biraz daha büyüyünce ise bir ötekisine geçiş yapacaktır.

Çocuklar, burada kendi kendinize sormanız gereken bazı sorular var: Öncelikle, 1 cm boyundaki kanguru yavrusu, bu dört memeden hangisini seçeceğini nereden bilecektir? Anne kanguru dört memesinin her birine bu kadar farklı özellikteki sütleri nasıl yerleştirmiştir? Dahası, yeni doğan yavrunun emdiği süt diğer me-

melerden gelen sütlere göre daha sıcaktır. İçerdiği besinler de daha farklıdır. Peki, anne kanguru bu meme içindeki sütü nasıl ısıtmıştır? Her yavrunun ihtiyacı olan farklı besinleri sütün içine nasıl yerleştirmiştir?

Sakın unutmayın, bunların hiçbirini yapan aslında anne kanguru değildir. Anne kangurunun, kesesinin içindeki sütlerin farklı olduğundan haberi bile yoktur. Memelerinden birinin içindeki sütün sıcaklığını hesaplayabilmesi mümkün değildir. Her süte farklı özellik vermeyi ise kendisi hiç beceremez. O hangi sütün içinde hangi besinin olduğunu da hiçbir zaman bilemez. O sadece Allah'ın kendisine emrettiği şekilde yaşayan bir kangurudur. Yavrusunun ihtiyaçlarını da Allah yaratmıştır. Sonsuz şefkat ve merhamet sahibi olan Rabbimiz, en uygun yapıdaki sütleri, kanguru yavruları için en uygun yere yani annelerinin karnına yerleştirmiştir.

Kanguru yavrusu 6,5 ayı özel kesesinden hiç çıkmadan geçirir. Ardından yaklaşık 8 ayı hem kesenin için-

de, hem de dışarıda dönüşümlü olarak geçirdikten sonra, sürekli dışarıda kalmaya başlayacaktır.

Bu arada, daha birinci yavru cepten çıkmadan, ona yeni bir kardeş tırmana tırmana gelir. Her ikisi aynı cepte ve kesinlikle birbirine zarar vermeden uzun bir süre yaşar. Her yavru kendi yaşına göre besinler içeren sütün bulunduğu memeyi emer. Peki her kardeş kendisinin emmesi gereken memenin hangisi olduğunu nereden bilir?

Bu sorunun cevabı çok açıktır: Allah'ın ilhamıyla, öğretmesiyle.

Kangurular cüsseleriyle de oldukça dikkat çeker; gövdeleri 1,5 m., kuyrukları ise 1 m.'dir. Kanguru ailesi arka ayaklarının büyüklüğü sayesinde 8 metrelik mesafeyi bir anda katedebilir. Hızlı koşarken dengelerini çok güçlü ve iri olan kuyruklarıyla sağlarlar. Peki sizce ayakları tesadüfen mi bu kadar büyüktür? Ya da rahatça sıçramak için çok büyük arka ayaklara ihtiyaçları olduğunu anneleri mi hesaplamıştır?

Tabii ki doğru cevap bunların hiçbiri değildir. Hiçbir şey tesadüfen olmamıştır. Herşeyi canlıların ihtiyaçlarına göre yaratan Allah, kanguruyu da diğer tüm canlıları yarattığı gibi en mükemmel şekilde yaratmıştır.

UYKUCU KOALALAR

Koala deyince, aklımıza okaliptüs ağacı denilen ağacın gövdesine kollarını ve bacaklarını dolayarak tutunmuş olan gri tüylü, sevimli bir hayvan gelir. Gerçekten de koalaların bu görüntüleri çok sevimlidir. Bu arada koalalara neden uykucu dediğimizi merak etmişsinizdir. Hemen söyleyelim, koalalar günde 18 saat uyurlar!

Koalaların elleri ve ayakları, ömürlerinin çok büyük kısmını okaliptüs ağaçlarının üzerinde geçirmelerine imkan tanıyacak şekilde yaratılmıştır.

Koala, uzun kıvrık kolları, keskin pençeleri ve ağaca sıkıca tutunan ellerinin yardımıyla geniş ağaç gövdelerine hızla tırmanabilir. Bu hayvanların ön ayaklarındaki ilk iki parmakları diğer üç taneden ayrıktır. Kendi elimizi düşünürsek, iki tane baş parmakları olduğu söylenebilir. Arka ayaklardaki baş parmaklar da diğerlerinden ayrıktır ve diğer dört parmak gibi keskin pençelere sahip değildir. Diğer parmaklardan farklı olan bu baş parmaklar küçük dallara kolayca tutunmayı sağlar. Koalalar pençelerini ağaçların yumuşak ve düzgün gövdelerine çengel gibi saplayarak tutunurlar. Dört ayaklarıyla da, tıpkı bizim bir sopayı kavramamız gibi ağaç dallarını rahatlıkla kavrayabilir ve ağaç dallarına sarılarak

tırmanabilirler. İşte koalanın ağaçların üstünde yaşaması-nı kolay kılan yapı budur.

Koalalar, tembel sanıl-malarına karşın ağaçlar üzerinde hızla hareket edebilir hatta bir daldan diğerine olmak üzere bir metre uza-ğa bile sıçrayabilirler. Dişi koala, iki yılda tek bir yavru doğurur ve onu kanguru gibi kesesin-de taşır. Yavru ilk aylarda annesinin kesesinden çıkmaz ve daha sonra 1 yaşına kadar annesinin sır-tında yaşar. Tabii annesi de okaliptüs ağacının üzerinden başka yerde değildir. Koalaların bu ağacın üzerinde yaşamalarının ne-deni, onun yapraklarını yiyerek beslenmeleridir. Zaten, bu neden-ledir ki koalalara yalnızca tek bir kıtada, okaliptüs ağacının bolca bulunduğu, Avustralya kıtasında rastlarız.

Avustralya'da Okaliptüs ağacının 600'den fazla türü olmasına karşı, koalalar bunların sadece 35 kadarını kullanırlar. Okaliptüs ağacı bir koala için yalnız barınak değil, aynı zamanda önemli bir besin kaynağıdır. Hatta okaliptüs yapraklarının koalanın ye-gane gıdası olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Öte yandan, koalaların birçok farklı türü vardır. Bu türlerin her biri farklı bir okaliptüs yaprağı ile beslenir. Eğer bir koalayı alıp başka bir yere götürürseniz yanınızda onun yediği okaliptüs yap-rağını da götürmeniz gerekir. Yapraklarının lezzetinden başka bu

hayvanların okaliptüs ağacından çok az inmelerinin bir nedeni de yerde yürürken çok zorlanmalarıdır.

Bu okaliptüs ağacı, aslında bildiğimiz nane şekerinin yapıldığı ağaçtır. Yapraklarında farklı kimyasal maddeler vardır. Bu maddeler, koala dışındaki bütün hayvanlar için zehirli ve tehlikelidir. Başkaları için zehirli olan bu yaprakları koala yutmadan önce dişleriyle öğütür. Yapraktaki zararlı madde koalanın vücudunda, karaciğerde arıtılır ve vücuttan dışarı atılır. Diğer canlılar için zehirli olan bu yiyecek, Allah'ın dilemesiyle koalaya zarar vermez. Bu yüzden bir koala her gün yaklaşık olarak 1 kg zehirli yaprağı hiçbir problem yaşamadan yiyebilir. Ayrıca koalalar ihtiyaçları olan suyun büyük bir kısmını da okaliptüs yapraklarını yiyerek alırlar. Yılın belli zamanlarında okaliptüs yapraklarının üçte ikisi su taşır. Bu yüzden bir koala sadece yaprakları yiyerek, aylarca su içmeden yaşayabilir. Okaliptüs ağaçlarının tepeleri oldukça rüzgarlıdır. Bu yüzden koalaların sıcak kalabilmeleri için sırtlarında çok kalın bir kürkleri vardır.

Zehirli bir bitki ile bir hayvan arasındaki bu uyum bize koalaların ve okaliptüslerin aynı Yaratıcı tarafından yaratıldıklarını gösterir. Yarattığı herşeyi kusursuz yapan bu Yaratıcı hiç kuşkusuz ki tüm alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

SEVİLMEK İSTEYEN YARAMAZ KEDİLER

Kediler, yalnız yaşayan, bağımsız olmaktan hoşlanan hayvanlardır. Evcil köpekler gibi sahiplerinin isteklerine hiçbir zaman boyun eğmezler. Sizin de bildiğiniz gibi kediler aç kaldıklarında miyavlar, sevilmek istediklerinde sürtünür, tüyleri okşandığında aldıkları zevkten ötürü mırıldanır ve daha bunlara benzer pek çok hareketle istedikleri mesajı verirler.

- Kedilerin Geceleri Çok İyi Gördüklerini Biliyor musunuz?

Evet, bu tüy yumaklarının görmesi için azıcık ışık yeterlidir. Çünkü kedilerin gözleri bizim gözlerimizden farklı yaratılmıştır.

Onların gözbebekleri karanlıkta, olabildiğince çok ışık alabilmek için büyüyerek yuvarlaklaşır. Bu da onların karanlıkta rahatça görebilmelerini sağlar.

Ayrıca, kedilerin gözlerinde insanların gözlerinde bulunmayan bir tabaka vardır. Bu tabaka, retina tabakasının hemen arkasındadır. Retinadan geçip buraya gelen ışık tekrar retinaya doğru yansır. İşte, bu tabaka ışığı geri yansıtabildiği için retinadan iki kere ışık geçmiş olur. Bu sayede kediler çok az ışıkta, hatta insan gözünün göremeyeceği kadar karanlık ortamlarda bile gayet iyi görür.

- Peki Hiç Düşündünüz mü Gözleri Geceleri Neden Parlar?

Bu parlama, kedinin gözlerindeki biraz önce bahsettiğimiz tabaka ile ilgilidir. Artık sizin de bildiğiniz gibi, bu tabaka gelen ışığı ayna gibi geri yansıtır. İşte, onların gözlerini daha parlak gösteren, gözlerindeki aynadan yansıyan ışıktır.

- Pençelerinin Özelliğini Biliyor musunuz?

Bu sevimlilerin minik patileri, tehlike anlarında yırtıcı bir pençe-

ye dönüşürler. Bunları tehlikeli hale getiren, içlerinde sakladıkları sivri ve keskin tırnaklarıdır. Tehlike anlarında bu tırnakları dışarı çıkarmak için yaptıkları hareket, aynı zamanda pençelerin yayılarak genişlemesini de sağlar.

- Niçin Hep Dört Ayak Üzerine Düşerler?

Hepiniz biliyorsunuzdur, metrelerce yükseklikten düşseler dahi kediler her seferinde dört ayakları üzerine düşerler. Dört ayak üstüne düşmenin kedilerdeki gerçek sebebi onların düşerken dengelerini sağlamak için kuyruklarını kullanmaları ve gövdelerinin ağırlık merkezini bu sayede değiştirip, patileri üzerinde yere düşebilmeleridir.

Ağaçların üzerinde, yüksek yerlerde dolaşmaktan keyif alan bu sevimli hayvancıklara düşme tehlikesi karşısında bu koruyucu özelliği veren, sonsuz şefkat ve merhamet sahibi olan yüce Rabbimizdir.

ORMANLAR KRALI: ASLAN

Aslan kedigillerin bir üyesidir ve çok yırtıcıdır. Uzun gövdesi, kısa bacakları, büyük kafası, güçlü görünüşü ve azametiyle ormanlar kralı olmayı hak eder.

Uzunluğu kuyruğuyla birlikte 3 metredir. Yüksekliği yaklaşık bir metre, ağırlığıysa yaklaşık 230 kg'dır. Yani, aslan sizden yaklaşık 1.5-2 metre daha uzun, kocaman bir kedidir.

Erkek aslanların yeleleri vardır. Çok yumuşak olan bu tüyler, ya yüzü çevreler ya da başın arkasını, boynu ve omuzları kaplayarak göğüsten bele kadar uzar. Bu yele aslana çok heybetli bir görünüm verir. Allah'ın aslana verdiği bu yele hayvanı olduğundan daha da güçlü ve gösterişli hale getirir.

Bütün gününü kayaların ve ağaçların gölgesinde yatarak ya da uyuyarak geçiren aslan çoğu zaman geceleri avlanır. Mükemmel

bir gece görüşüne sahip olan aslanlar bu sayede geceleri rahatlıkla avlarını görebilirler. Karanlıkta dolaşan aslanların ışığı mümkün olduğu kadar fazla toplayabilmeleri için gözlerinde özel bir tasarım vardır. Diğer canlılara göre daha büyük olan gözbebekleri ve göz mercekleri aslanları iyi birer avcı yapan en önemli özelliklerdendir. Allah bu canlıları içinde yaşadıkları ortama en uygun özelliklerle birlikte yaratmıştır.

Aslanın kendine özgü kükremesi, genellikle akşamları avlanma zamanından ve gün doğmadan önce duyulur. Aslan kükrediği zaman, ormanda sanki hayat durur. Uluyan bir sırtlan ulumasını, hırlayan bir leopar hırlamasını keser. Herkes susar ve kralı dinler. Maymunlar ağaçların en üst dallarına kaçarak, çıkarabildikleri kadar çığlık atarlar.

VAHŞİ KEDİ: KAPLANLAR

Sakın onları kedi gibi uysal sanmayın! Onlar çok vahşi ve güçlüdürler.

Kaplanlar kedi ailesinin en güçlülerindendir.

Yeni doğan yavru kaplanların gözleri ancak iki gün sonra açılır. Anne kaplan diğer hayvanlara karşı çok vahşi olmasına rağmen yavrularına karşı çok hassas ve düşkündür. Altı hafta boyunca onları sütle besler. Daha sonra onlara yavaş yavaş avlanmayı ve kendi yiyeceklerini elde etmeyi öğretir.

Bu eğitim döneminden sonra kaplan, çok hızlı hareket edebilen güçlü ve yetişkin bir hayvan olur. Bir sıçrayışta tam 4 metre atlayabilir. Şimdi, kollarınızı iki yana açın, bir elinizin parmak ucundan diğer elinizin parmak ucuna kadar olan uzunluk 1 metre kadardır. İşte, bu uzunluğun dört tanesinin yan yana gelmiş hali de kaplanın bir sıçrayışta atlayabileceği mesafeye eşittir.

Kaplanların kendilerinin bile farkında olmadıkları kamuflaj (bulunduğu ortama uyabilme) özellikleri vardır. Yaşadıkları yerlerin doğal renklerine benzer tüy renkleri ormanda

kolaylıkla gizlenebilmeleri sağlar. Bu sayede kaplanlar avlarına sezdirmeden yaklaşabilirler. Ayrıca bu renkler kaplana çok estetik ve etkileyici özellikler kazandırır. Her kaplanın postundaki ve yanaklarındaki çizgiler ile kaşları diğerlerinden farklı farklıdır.

Kaplanlar birbirinin avlanma alanına kesinlikle girmez. Bir kaplan, kendi bölgesini çalılıklar üzerine salgıladığı bir kokuyla işaretler. Diğer kaplanlar, kokuyu duyduklarında başka birinin bölgesine girmekte olduklarını anlarlar.

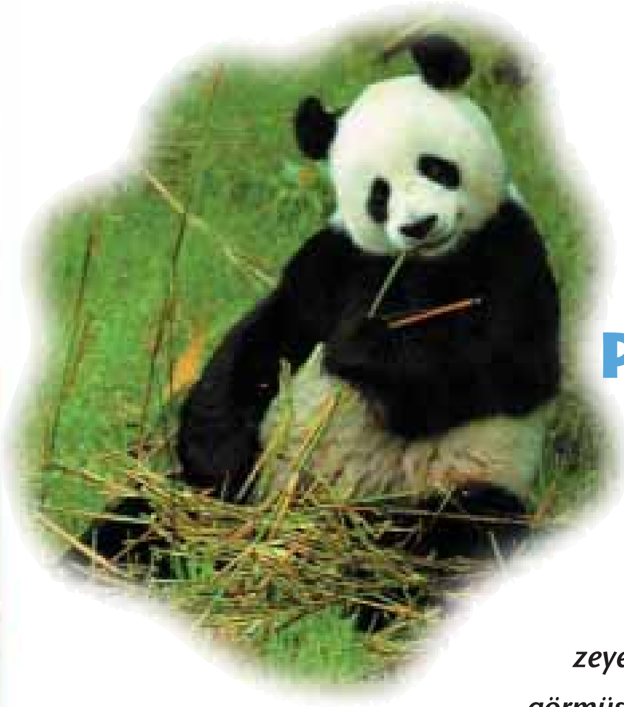
Kaplanların özellikleri bu kadarla sınırlı değildir. Bu vahşi kediler, diğer kedi türlerinin aksine suyu çok severler. Hatta, o dev gibi cüsseleriyle mükemmel birer yüzücüdürler.

Allah tüm canlılarda olduğu gibi kaplanlarda da hayranlık uyandıran özellikler yaratmıştır. Örneğin küçük kaplan yavruları bakıldığında insanda şiddetli şefkat uyandıracak bir sevimliliğe sahiptirler. Aslında son derece vahşi olan kaplanları da Allah kendi yavrularına karşı çok yoğun bir şefkat ve merhamet gösterecek şekilde yaratmıştır.

MASKELİ PANDALAR

Dev bir oyuncağa benzeyen bu hayvanları hepiniz görmüşsünüzdür. Bu sevimli hayvanların yalnızca bambu yediğini biliyor muydunuz? Örneğin, yetişkin bir panda günde 15 kilo bambu yer. Bu da senede 6 ton bambu yapar. Bu yüzden günün her saati yemek yerler. Ne kadar oburlar değil mi?

Pandaların çok ilginç bir özelliği vardır. Şimdi kendi elinize bakın. 5 parmağınız var. Ama pandaların fazladan bir tane parmağı daha var. Her işi kolaylaştıran Rabbimiz, pandalara altı parmak vererek yiyeceklerini sıkıca kavramalarını ve kolayca yemelerini sağlamıştır.

Pandalar her zaman soğuk ve ıslak ortamlarda yaşarlar. Bu yüzden yavrularını mağara gibi yerlerde doğururlar. Pandaların,

minik ve sevimli bir oyuncağa benzeyen yavruları doğduklarında kör ve dişsizdir. Genellikle eylül ayında doğan yavruların boyları 10 cm'dir ve bu bebek pandalar 142 gram ağırlığındadır. Çok çabuk gelişip büyüyen pandalar, doğduklarında annelerinden 800 kat daha küçüktürler. Daha dokuz aylıkken 27 kilo olurlar. Oysa doğduktan sonra bizim 27 kilo olmamız için en az 6 yıl geçmesi gerekir.

Pandanın diğer bir özelliği de saldırgan olmamasıdır. Tek yaptığı patileriyle ağaçları tırmalamaktır. Bunu da tırnaklarını temizlemek ve törpülemek için yapar. Kaçmak için o kocaman cüssesiyle ağaçlara tırmanır. Panda çok sakin bir hayvandır, uyurken kendisine insanların yaklaştığını fark etse bile rahatını bozmadan uyumaya devam eder. Yani bir gün bir pandayla karşılaşırsanız, bu sevimli hayvanı hiç çekinmeden rahatlıkla sevebilirsiniz.

BAL DÜŞKÜNÜ AYILAR

Kalın postları ve bal yemeleriyle ünlü olan ayıların, görme ve işitme duyuları çok zayıftır. Peki o halde çok sevdikleri balı nasıl bulabiliyorlar biliyor musunuz? Tabii ki tüm ihtiyaçlarını en iyi şekilde karşılayan Rabbimizin ayılara verdiği uzun burun sayesinde. Bu burun onların çok iyi koku almalarını sağlar. Böylece, ayılar yiyeceklerini kolayca bulurlar.

Biliyorsunuz, ayılar çok hantal görünüşlü hayvanlardır. Ama, bu görüntü sizi yanıltmasın, ayılar aslında çok hızlı hayvanlardır. Hatta, saatte 48 km hızla koşabilirler. Tabii, ayıların hızlı olmalarının yanı sıra çok kuvvetli olduklarını da belirtmek gerekir. Ayıların bazı türleri, 2-3 metrelik cüsseleriyle ağaç tepelerine tırmanarak vakitlerini orada geçirirler. Genellikle bitkilerle beslenen ayılar, yemek bulmak için 30 metre yüksekliğe bile tırmanabilirler.

Bal ararken arı kovanı bulduklarında pençeleriyle bir iki keskin vuruş yapıp tüm arıları kaçırırlar. Sonra kovandaki balı afiyetle yerler. Sakın siz böyle bir şey yapmayın! Çünkü, arılar her tarafınızı sokar ve hastalanmanıza sebep olur. Fakat Rabbimizin ayılara verdiği kalın kürk, onları arıların iğnelerinden korur. Böylece hiçbir tehlikeye girmeden bala kolayca ulaşabilirler.

Sonbaharda kış uykusuna yatan ayılar ilkbahara kadar kuru dal ve otlarla döşenmiş, güvenli barınaklarından hiç çıkmazlar. Kış uykusuna yatmadan önce de bol bol yemek yerler. Derilerinin altındaki yağ tabakasını artırmak için bol miktarda kayın kozalağı ve kestane tüketirler. Vücutlarında yağ depolamak zorundadırlar. Çünkü ilkbaharda barınaklarından çıktıklarında kilolarından çoğunu kaybetmiş olurlar. Eğer bir insan bu kadar kilo kaybedecek olsa hemen ölür. Oysa ayılar vücut ağırlıklarının çoğunu kaybetseler de yaşamlarını sürdürürler.

Doğum da ayıları mağara yaşantısına döndüren bir başka etkendir. Genellikle üç yavru doğuran ayılar bahara kadar onları sütle beslerler. Bu süre içinde de barınaklarından hiç çıkmazlar. Yavrular kör, dişsiz ve tüysüz doğarlar. Yavrular mağaradan çıktıklarında anne, yavrularını korumak zorundadır. Yoksa avcılar ya da erkek ayılar tarafından öldürülebilirler.

Sonsuz şefkatli ve merhametli olan Rabbimiz, bütün canlıların ihtiyaçlarını karşılayan, onları koruyup kollayandır. Bu yüzden sevimli ayı yavrularının da yaşamlarını sürdürmeleri ve zarar görmemeleri için gereken bütün imkanları onlara sağlamıştır. Onları güçlü annelerinin yanında dışarıdan gelecek tehlikelere karşı koruma altına almıştır.

DEV KARDAN ADAMLAR: KUTUP AYILARI

Hayvanların en iri yapılılarından biri olan kutup ayısını gördüğünüzde, onu kocaman bir kardan adama benzetebilirsiniz. Bu kardan adamın erkeklerinin ağırlığı 800 kiloyu, boyları da 2.5 metreyi bulur. Bu kilo ortalama 10 insanın toplam kilosuna eşittir.

Kutup ayısının vücudu bütün özellikleriyle yaşadığı ortama göre tasarlanmıştır. Dondurucu soğuklara, buzullara ve kar fırtınalarına rağmen, Allah'ın yarattığı bir mucize olarak, kutup ayılarının derilerinin altında bulunan kalın bir yağ tabakası onları soğuktan korur. Kürkleri kalın, sık, uzun ve kabarıktır. Bu özelliklere sahip olan kutup ayısının neden Afrika'da çölde yaşamadığını hiç düşündünüz mü? Elbette ki sorunun cevabı, Allah'ın onu yaşayacağı iklimin özelliklerine göre yaratmış olmasıdır. Bir düşünün! Çölde yaşasaydı çöl sıcağında kavrulup ölürdü.

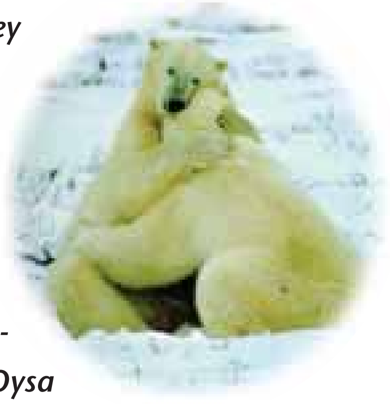
Kutup ayılarıyla ilgili bir başka konu da onların diğer ayılardan

farklı olarak kış uykusuna düşkün olmamalarıdır. Yalnızca dişi olanları, özellikle de hamile olanları uzun dönemler boyunca kış uykusuna yatarlar. Yeni doğan yavrular için ihtiyaç duyacakları besinler de hazırdır. Çünkü Allah'ın "Rezzak" (rızk veren) sıfatı vardır. Kutup ayısının sütü çok yüksek oranda yağ içerir. Bu yağlı süt yavruların en çok ihtiyacı olan besindir. Böylece yavrular çok çabuk büyüyüp, baharda inlerinden çıkmaya hazır hale gelirler.

Peki, size bir soru daha: Kutup ayılarının çok iyi bir yüzücü ve dalgıç olduklarını biliyor muydunuz? Evet, yanlış duymadınız, kutup ayıları bu iki işi de çok iyi yaparlar. Yüzerken ön ayaklarını kullanırlar. Bu ayakları bir kürek gibi kullanabilmeleri, Allah'ın onlar için yarattığı bir kolaylıktır. Diğer bir kolaylık ise suyun içindeyken burun deliklerini kapatabilmeleri ve gözlerini açık tutabilmeleridir. Dahası, parmak aralarının ördek ayağı gibi perdeli olması yüzmelerine yardımcı olur.

Kuzey Kutbu, Kuzey Kanada, Kuzey Sibirya ve Antartika gibi dünyanın en soğuk bölgelerinde yaşayan bu hayvanların ayaklarının üşüme problemi yoktur. Ayağınızı veya elinizi bir buzun üzerinde birkaç dakika bekletirseniz, bir süre sonra soğuğa dayanamayıp çekmek zorunda kalırsınız. Oysa kutup ayıları bu soğuğu fark etmezler bile. Çünkü ayakları kalın kürkle kaplı olarak, yani soğuktan etkilenmeyecek şekilde yaratılmıştır. Eğer insan derisi gibi bir deriyle kaplı olsalardı, asla o ortamda yaşayamazlardı. Ayrıca, kutup ayılarının derilerinin altındaki 10 cm'lik yağ tabakası ısı yalıtımı sağlar. Böylece buzlu sularda saatte 10-11 km. hızla, 2000 km. uzağa kadar yüzerek gidebilirler.

Peki kutup ayılarının renginin neden beyaz ya da sarımsı bir tonda olduğunu biliyor musunuz? Kutup ayısının beyaz rengi, yaşadıkları soğuk buzlu ortamda korunmalarını sağlar. Kutup ayısının o yüzlerce kilometrelik bembeyaz buzullar içinde saklanma imkanını artırır. Eğer rengi bir karga kadar siyah ya da tropikal ormanlarda yaşayan papağanlar gibi rengarenk olsaydı o zaman saklanabilmesinin ne kadar güç olacağını herhalde tahmin edersiniz.

Kutup ayılarının koku alma duyuları öylesine keskindir ki 1.5 m. kalınlığındaki kar tabakasının altında saklanan bir fok balığının kokusunu bile rahatça algılayabilirler. Kutup ayılarının yaz-kış

kullandığı taktikler de vardır. Şimdi, bu ayının bembeyaz tüyleriyle kardan adama benzer halini gözünüzün önüne getirin. Sizce bembeyaz karların içine uzanmış olsa fark edilir mi? Evet, fark edilir. Tabii siz bu soruya sadece tüylerini düşünerek cevap verdiyseniz, "hayır fark edilmez" demiş olabilirsiniz. Ancak, kutup ayılarının siyah renkli burnunu unutmayın. Bu burun, ayının karlar içinde tamamen kamufle olmasını engeller. Ama, o ne yapar biliyor musunuz? Son derece akıllı bir hareket yapar. Beyaz renkli ön patileriyle burnunu kapatır. Böylece renk farkını ortadan kaldırır. Karlar içinde tamamen gizlenmiş bir şekilde avının kendisine yaklaşmasını bekler.

Burada hepinizin dikkat etmesi gereken çok önemli bir nokta var. Şöyle ki, kutup ayısının avlanmak için taktik kullanması, onun üstün bir zekaya sahip olmasını gerektirir. Bir düşünün, ayı kendisinin beyaz renkte olduğunun ve etrafın da aynı renkte buzullarla kaplı olduğu için kendini kamufle edebileceğinin, yani

gizleyebileceğinin farkındadır. Dahası kutup ayısı kamufle olmasına tek engel olan siyah renkteki burnunu kapatması gerektiğini akıl eder. Tabii, sizin de tahmin edeceğiniz gibi, kutup ayısının birkaç kere avdan eli boş döndükten sonra, oturup ne yapması gerektiğini düşünürken burnunu kapaması gerektiğini akıl etmesi mümkün değildir! Ayılar yalnızca Allah'ın kendilerine "vahyettiği" (bildirdiği) gibi hareket etmektedir. Onları, Allah bu şekilde avlanmaya programlamıştır. Çünkü, onlar da diğer canlılar gibi Allah'ın koruması altındadırlar.

HIZLI YÜZÜCÜ FOKLAR

Çoğunuzun televizyondan ve sirklerden tanıdığı bu sevimli hayvanlar hayatlarının büyük bir kısmını suda geçirirler. Çok iyi birer yüzücü ve dalgıçtırlar. Biz nasıl karada rahat ve mutluysak onlar da suda ve buzda aynı şekilde rahat ve mutludurlar. Bahar aylarında bile bulundukları yerin sıcaklığı en fazla [-5] derecedir. Bizim böyle bir soğukta donmamak için kat kat giyinip, birçok önlemler almamız gerekirken, onlar hiç üşümezler. Çünkü, kürkleri ve vücutlarında depoladıkları yağları üşümelerini önler.

Foklar kalabalık sürüler halinde yaşarlar. Peki, sizce anne fok

bu kalabalık sürünün içinde yavrusunu nasıl tanır? Çok kolay. Fok, yavrusunu doğurduktan sonra ona bir tanışma öpücüğü verir. Bu öpücük sayesinde yavrusunun kokusunu tanır ve onu başka yavrularla hiç karıştırmaz.

Yavrular doğduklarında bebek yağı denilen bir yağla kaplı olarak doğarlar. Küçücük vücutları bu yağ sayesinde sürekli sıcak kalır. Bu yağ o kadar çoktur ki annesi yavruya yüzme dersi verirken küçük fok adeta can simidi takmış gibi batmadan su üzerinde kalır. Bunun nedeni yağın sudan daha hafif olmasıdır. Anne fokun yavrusunu eğitmesi iki hafta sürer. İki hafta sonra yavru bağımsız hareket etmesini öğrenmiştir.

Bütün hayvanlar gibi foklar da, Rabbimiz tarafından bulundukları ortamın şartlarına göre yaratılmışlardır. Bu da bize Rabbimizin ne kadar merhamet sahibi olduğunu kanıtlar.

SMOKİNLİ PENGUENLER

Paytak paytak yürüyen penguenler aslında bir kuş türüdür ama uçamazlar. Büyük topluluklar halinde yaşarlar. Allah onları, ısının [-88] dereceye kadar düştüğü dondurucu ortamlarda bile hayatlarını devam ettirebilecekleri mükemmellikte yaratmıştır. Bir düşünün; bizler kışın kazak, çorap, eldiven derken ne hale geliriz. Ama penguenler üstlerine hiçbir şey giymezler. Üstelik onların ayaklarına giyecek ayakkabıları da yoktur. Ama buz üstünde kaymadan kolaylıkla yürürler. Ayrıca, evleri de olmayan penguenler buz üstünde yaşarlar. Peki, ama nasıl oluyor? Onlar hiç üşümezler mi acaba? Hayır, üşümezler. Çünkü, Allah, penguenleri buzlarla dolu bir yerde yaşayabilecek şekilde özel olarak yaratmıştır.

Penguenlerin sahip oldukları vücut özellikleri insanlardan çok farklıdır. Bunlar nelermiş bir bakalım mı?

Kimi zaman sayıları 400 bini bulan bir grubun üyesi olan bu sevimli canlılar, kış geldiğinde deniz kenarından, daha güneye doğru gitme kararı alırlar. Bu ortak karar, Allah'ın yarattığı büyük bir mucizedir. Kış mevsiminin geldiğini anlayıp, aralarında anlaşarak, gidecekleri yeri kararlaştırmaları, ortak bir gün tayin edip,

hiçbir itiraz olmadan toplu hareket etmeleri, yalnızca Allah'ın sonsuz gücünün bu sevimli hayvanların üzerindeki hakimiyeti olarak açıklanabilir. Aksi takdirde bu hayvanların anlaşıp yaşamlarına elverişli yerlere topluca göç etmeleri mümkün olmazdı.

Göç mevsimi, aynı zamanda penguenlerin çiftleşme mevsimidir. Bunu anlayan penguen, birinci adım olarak derhal kendisine bir eş seçer. Atılacak ikinci adım, eşin kaybedilmemesi için onun şarkısını öğrenmek, yani çıkardığı özel sesi ayırt edebilmektir. Unutmayın, aklı ve zekası olmayan bir penguenin 400 bin penguenin arasından birini belirleyip, onun sesini tanıyabilmesi Allah'ın gücünün ve yaratışındaki üstünlüğün bir başka göstergesidir.

Ses ayırımındaki bu hassasiyet yavru penguenler için de geçerlidir. Yavrular da anne-babalarını yalnızca seslerinden tanıyabilirler. Birbirine bu denli benzeyen hayvanlar arasında, böyle bir ayırım olmasaydı, yaşantıları karmakarışık olurdu. Bu ise ancak Allah'ın eşsiz düzeniyle ve onlara verdiği özelliklerle sağlanmaktadır.

Çiftleşmenin ardından dişi yalnızca bir yumurta yumurtlar. Erkek penguenin sorumluluğu, yumurtanın üzerinde kuluçkaya yatmaktır. Ortalama [-30] derecede, 65 gün bo-

yunca hiç kıpırdamadan bu görevi yerine getirmeye çalışırlar. Bu oldukça zorlu bir dönemdir. Erkek penguen yerinden kıpırdayamadığı için yemek yiyemeyecektir. Anne penguen de uzaklarda, doğacak yavru için besin arayacaktır.

Siz [-30] derecede, 65 gün boyunca, hiç yemek yemeden beklediğinizi düşünebiliyor musunuz? Bir insan için bu durumun sonucu ölümdür. Fakat penguenler hiçbir sabırsızlık ve bıkkınlık göstermeden bu fedakarlığı gösterirler, Allah'ın kendilerine ilham ettiği görevi terketmeden sonuna kadar yerine getirirler.

Geçen 2 aylık kuluçka döneminin ardından, erkek penguen kilosunun 1/3'ünü yitirir. Bunu 60 kiloluk bir insanın 40 kiloya düşmesi şeklinde düşünebiliriz. Kuluçkadan çıkan yavru penguen, ilk iki ayı anne ve babasının ayaklarının arasında geçirir. Bu korunma yavru için çok önemlidir. Çünkü, yanlışlıkla 2 dakika gibi kısa bir süre için dahi buradan çıkması, donarak

ölümüne sebep olacaktır. Anne ve babaya bu korumayı ilham eden Allah'tır. Burada da Allah'ın koruyan, gözeten sıfatlarını görürüz.

Dahası, soğuktan korunmak amacıyla, kümeler halinde toplanarak birbirine adeta yapışan 400 bin üyeli penguen topluluğu mükemmel bir dayanışma örneği sergiler. Aldıkları bu önlemle sıcaklığın devamlılığını sağlayarak ısı kaybını yarıya düşüren sevimli penguenler, kümenin dışında kalanları da sırayla aralarına alarak onların da ısınmalarını sağlarlar. Penguenler, aralarındaki düzeni bozabilecek en ufak bir itiraz olmadan, nesiller boyu büyük bir uyum içinde yaşamıştır ve aynı düzen içinde yaşamaya devam etmektedirler.

BALIKÇI PAFİNLER

Bu hayvanın adını daha önce hiç duymamış olabilirsiniz. Ama şimdi tanıyınca hem çok sevecek hem de çok eğleneceksiniz.

Çoğu insan, pafinleri bir penguen çeşidi sanır. Oysa pafinler farklı tür kuşlardır. Aralarındaki en büyük fark ise penguenlerin aksine pafinlerin uçabilmeleridir. Pafinler Kuzey Kutbunda, penguenler ise Güney Kutbunda yaşarlar. En önemli benzerlikleri her iki hayvanın da soğuk ortamlara kolayca uyum sağlayabilmeleridir.

Pafinlerin yaşantıları çok ilginçtir. Bir pafin ailesinde, anne ve baba pafin genelde hayatları boyunca ayrılmazlar. Her sene bir yavru pafin yetiştirirler.

Çiftleşme dönemine gelindiğinde, bütün yıl boyunca donuk renkte olan gagalarının üstünde parlak çizgiler oluşur. Ancak bu çizgilerin oluşması tesadüfi değildir. Bu çizgiler belli bir amaca hizmet etmektedir ve pafinlere Allah bunları özel olarak vermiştir. Pafinler bu çizgiler sayesinde gagalarını bayrak gibi kullanarak uzak mesafelerden birbirleriyle anlaşırlar.

Siz istediğiniz zaman burnunuzun üzerinde bir tek renkli çizgi çıkartabilir misiniz? Diyelim ki, doğuştan böyle bir çizgi var. Kendi kendinize bunu silikleştirebilir veya yok edebilir misiniz? "Hayır" cevabını duyar gibiyiz. Artık, siz de biliyorsunuz, bu sanatı is-

tediği renkte ve büyüklükte yapabilecek tek güç vardır: Rabbimiz olan Allah.

Rabbimiz için çeşit çeşit kuşlar var etmek, onların özelliklerini yaşadıkları yere göre ayarlamak nasıl çok kolay ise, bu çizgileri yaratıp, yok etmek de o kadar kolaydır.

Pafinleri bu kadar güzel ve sevimli yaratan Allah, onlara başka ilgi çekici özellikler de vermiştir. Şimdi bu özellikleri incelemeye devam edelim:

Yavru pafinler, 6 haftalıkken anne ve babalarını terk edip açık denizlerde tek başlarına uçarlar. Sağlıklı bir pafin 25 sene kadar yaşayabilir.

Pafinler çok derinlere dalabilirler. İnsanların onlar gibi derinlere dalabilmesi için ne kadar çok çalışmaları gerektiğini biliyor musunuz? Öncelikle oksijen tüpü takmaları gerekir. Ayrıca derinlik arttıkça basınç da artacağından her an ölüm tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Bu yüzden dalma işlemi çok büyük ustalık gerektirir. Pafinler, onca derinlikte nefesini tutma ve su yüzüne tekrar çıkmak için gereken tekniği nasıl ve nereden öğrenmiş olabilir? Rabbimiz bir kez daha yaratma sanatındaki yüceliğini ve benzersizliğini bizlere göstermektedir.

İşte size bitmek bilmeyen güzelliklerden bir örnek daha: Ağız yapıları sayesinde birçok küçük balığı aynı anda tutabilen pafinler için bilinen rekor sayı 62 balıktır. Bir defada bu kadar çok balığı ağzında tutabilen annenin tek bir amacı vardır; yavrularını beslemek! Şu halde ağzında bir sürü balık tutan bir pafin görürseniz bilin ki, onun beslediği yavru bir pafini vardır.

GÖKLERİN HAKİMLERİ: KUŞLAR

Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş kuşları görmüyorlar mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır. (Nahl Suresi,79)

Herhalde hepiniz aklınızdan kuş gibi uçmayı geçirmişsinizdir. Kuşlara bakarak uçmanın kolay olduğunu sanabilirsiniz, ama uçmak hiç de kolay bir iş değil! Belki kuşlara göre kolay ama insanlara göre çok zordur...

Kuşlar ilk havalandıklarında çok enerji harcamak zorundadırlar, çünkü bütün vücut ağırlıklarını incecik kanatlarıyla kaldırmaları gerekir. Ama bir kere uçmaya başladıklarında dinlenebilmeleri için Allah onlara kolaylıklar sağlamıştır. Havada rüzgara kendilerini bırakarak uzun süre uçabilen kuşlar bu şekilde az enerji harcadıklarından kolay kolay yorulmazlar. Rüzgarın etkisi geçince ise tekrar kanat çırpmaya başlarlar. Bu özellikleri sayesinde kuşlar çok uzaklara göç edebilirler. Allah'ın yarattığı bu kolaylık sayesinde kuşlar uzun mesafeleri uçabilirler.

Kuşların içinde 1000 km.'den 40.000 km.'ye kadar yolculuk yapan türler vardır. Dünyanın çevresinin 40.000 kilometre olduğunu düşünürseniz, kuşların uçabilecekleri mesafenin uzunluğunu daha iyi anlarsınız. Denizleri geçerken hiçbir şekilde durma ve

dinlenme imkanları yoktur. Bu uzun yolculuklarında kuşların yönlerini nasıl buldukları da hala anlaşılamamıştır. Her sene kuşlar hiç şaşırmadan istedikleri yere göç edebilmektedirler. Bu ister yavru bir kuş olsun, isterse yaşlı bir kuş olsun değişmez.

Merak edilen diğer bir konu da kuşların bedenlerine oranla çok ince ve küçük olan bacaklarının nasıl olup da tüm ağırlıklarını taşıyabildiğidir. Düşünsenize, incecik bir bacağın içinde pek çok kas, damar ve sinir var! Ama yine de son derece incecik… Eğer kuşların bacakları daha kalın ve hantal olsaydı uçmaları oldukça zorlaşırdı.

Hemen hemen bütün kuşlar uyurken tek ayakları üzerinde dururlar. Vücut ağırlıklarını bu bacağın üzerine verdiklerinden dengelerini kaybetmezler. Çünkü Allah kuşları böyle muhteşem bir dengeyi sağlayacak özellikte yaratmıştır.

Kuşların en iyi duyu organlarından biri gözleridir. Allah kuşlara, uçma yeteneğinin yanı sıra üstün bir görme kabiliyeti de vermiştir. Çünkü, başlı başına bir mucize olan uçma, üstün bir görme yeteneği ile desteklenmediği sürece son derece tehlikeli olacaktır. Kuşlar uzaktaki nesneleri insanlardan çok daha net görme gücüne ve daha geniş bir görme açısına sahiptirler. Böylece tehlikeleri önceden fark ederek uçuşlarının yönünü ve hızını ayarlarlar.

Kuşların gözleri göz yuvalarına sabit oturmuştur. İnsanlar gibi gözlerini hareket ettiremezler. Ama kuşlar başlarını ve boyunlarını hızla çevirerek görüş alanlarını büyütürler.

Ayrıca, baykuş gibi gece kuşlarının çok büyük gözleri vardır. Gözlerindeki bazı özel hücreler loş ışığa karşı duyarlıdır. Örneğin, paçalı baykuşun görüş keskinliğ insana oranla 100 kat daha iyidir. Bu özelliği sayesinde baykuş, geceleri çok iyi görüp avlanabilmektedir.

Su kuşlarının gözleri ise suyun içinde çok net görebilecek bir şekilde yaratılmıştır. Biz suyun altında 45 saniye bile gözümüzü açıp bakamazken, su kuşları kafalarını suya daldırıp çıkararak sudaki böcek ve yumuşakçaları kolayca yakalarlar. Karınlarını doyurmak için tek yolları bu olduğundan, avlanacakları suyun içini net görmeleri gerekir. Bu nedenle, Allah bu kuşların gözlerinde su altında görmeye uygun bir yapı yaratmıştır. Bu sayede kuşlar suyun altını bizim gibi bulanık değil, berrak görür ve hemen avlarına doğru yüzerler.

Duymak da kuşlar için çok önemlidir. Bazı kuşlarda çok alçak sesleri çok rahat duymalarını sağlayan kulak zarları vardır. Suyun altında ve karanlıkta iyi görebilmek, çok alçak sesleri duyabilmek insanda olmayan özelliklerdir. Zaten bizim bunlara çok fazla ihtiyacımız

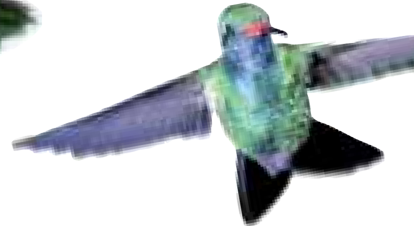
yoktur. Çünkü bu özelliklere sahip olmadan da yaşamımızı rahatlıkla sürdürebiliyoruz. Ama kuşların bu özelliklerden yoksun olarak beslenmeleri, yavrularını doyurmaları, hayatlarını ve nesillerini devam ettirmeleri mümkün değildir.

Baykuşların kulakları sese karşı çok hassastır. Duyma oranları insanlardan daha fazladır. Baykuşların yüzünün iki yanında saç benzeri tüyler vardır ve bunlar ses dalgalarını toplayıp kulağın içine gönderirler. Bu tüyler ayrıca bir kulağı diğer kulaktan ayırır, böylece sağ taraftan gelen ses, büyük ölçüde sağ kulak tarafından duyulur. Bunun yanında kulaklar, kafada simetrik olarak yer almazlar. Biri diğerinden daha yüksektedir. Böylece baykuş sesleri çok yönlü olarak dinler ve ses çıkaran canlıyı görmese dahi onun nerede olduğunu, sesin kaynağına göre tam doğru olarak tespit eder. Bu av bulmanın çok zorlaştığı karlı havalarda önemli bir avantajdır.

Bazı kuşlar düşmanlarını yanıltmak için seslerini çeşitli şekillerde kullanırlar. Örneğin ağaç deliklerinde yuva yapan birçok kuş rahatsız edildiğinde bir yılan gibi tıslar. Yuvaya saldıran yırtıcı hayvanlar da, delikte muhtemelen bir yılan olduğunu düşünerek bu deliği kurcalamazlar.

Ayrıca Rabbimiz bazı kuşların suya girdiklerinde hızlı yüzmelerini sağlamak için onların ayak parmaklarının arasını perdeli ya-

ratmıştır. Tıpkı bir palet gibi. Yüzerken ayağınıza palet takarsanız hızınızın ne kadar arttığını fark edebilirsiniz. İşte bazı kuşlar doğuştan bu paletlere sahiptir.

Bazı kuşlar da yavrularını düşmanlarından korumak için sahte yuvalar kurarlar. Özellikle, Afrika ve Hindistan'da kuş yumurtasıyla beslenen hayvanlar çoğunluktadır. Bu yüzden Afrika çalıkuşları çok sayıda sahte yuva kurarak aralarına gizledikleri gerçek yuvalarındaki yumurtalarını korurlar. Tropik bölgelerdeki ağaçlarda yaşayan yılanlar çok zehirlidir. Bu nedenle aynı bölgede yaşayan Çulhakuşu kolonilerinin yuvalarının girişleri gizli ve karmaşıktır. Ayrıca bu kuşlar başka bir önlem olarak da yuvalarını hem dalları dikenli Akasya ağaçlarına kurarlar hem de çok sayıda boş yani sahte yuva yaparlar.

Her gün önümüzden uçup giden kuşların gagalarına hiç dikkat ettiniz mi? Türlerine göre farklı farklı olan bu gagalar çok önemli görevler görecek şekilde yaratılmıştır. Kuşların gagaları, yaşadıkları ortamda beslenmelerine en uygun olacak biçimlerdedir. Örneğin balıkla beslenen kuşların gagaları genelde balıkları kolay avlayabilmeleri için uzun ve kepçe şeklindedir. Bitkiyle beslenenlerin gagaları ise beslendikleri bitki çeşidine göre o bitkilere en rahat ulaşabilecekleri biçimdedir. Rabbimiz olan Allah, yeryüzünde yaşayan tüm canlılara ihtiyaç duydukları özellikleri eksiksiz ve kusursuz olarak vermiştir.

UZUN BACAKLI LEYLEKLER

Baharın ılık günlerinde, uçurtma uçururken gökyüzünde gördüğümüz binlerce beyaz büyük kuş leyleklerden başkası değildir. Leylekler, 1-1,5 m. boylarında, büyük bembeyaz kanatları, uzun siyah kuyrukları olan iri, göçmen kuşlardır. Gagalarının ve uzun bacaklarının kırmızı olması leyleklere doğal olarak sevimli bir hava kazandırır.

Leyleklerin en çok dikkat çeken özellikleri uçuş biçimleridir. Gagalarını ileri, bacaklarını geri doğru uzatarak uçarlar. Leyleklerin bu estetik uçuş şekilleri, onlara havayı yararak çok daha hızlı uçabilme imkanı sağlar.

Leylekler her yıl kalabalık sürüler halinde göç ederler. Bunun sebebi soğuk bölgelerde yaşayamamalarıdır. Göç eden leylekler bize yazın sıcak günlerinin müjdesini verirler. Leylekler, yaz mevsiminde Avrupa'dan Kuzey Afrika'ya, Türkiye'den Japonya'ya kadar uzanan ılıman alanda yaşamlarını sürdürürler. Havalar soğumaya başlamadan Güney Yarımküre'ye, tropikal Afrika'ya ve Hindistan'a göç ederler.

Leyleklerin, Güney Yarımküre'nin o tarihlerde ısınmaya başladığını nereden bildikleri ise şaşırtıcıdır, hatta bu bir mucizedir. Ancak, daha şaşırtıcı olan aradan bir yıl geçip tekrar bahar geldiğinde leyleklerin binlerce kilometre yolu geri dönüp eski yuvalarını bulmalarıdır.

Evet! Yanlış okumadınız...

Leylekler bir yıl önce yaptıkları yuvalarını bulup tekrar oraya yerleşirler. Peki, nasıl olur da, bu kadar uzun bir zaman sonra, o kadar uzak mesafeleri katedip gelirler ve sanki ellerinde bir pusula varmış gibi, eski yuvalarını hiç şaşırmadan, hemen bulabilirler? Tabii ki bu denli güçlü bir hafıza ve böyle muhteşem bir yön bulma duygusunu leyleklere herşeyin yaratıcısı, Rabbimiz olan Allah ilham etmektedir.

Bir de bu sopa bacaklı leylekler deniz aşırı yolculuklara çıkmazlar. Bunun nedeni yorulduklarında dinlenecekleri bir kara parçası bulamamaktan endişe etmeleridir. Bu yüzden İstanbul Boğazı,

Cebelitarık ve Süveyş Kanalı gibi karaya yakın denizler üzerinden seyahat etmeyi tercih ederler.

İnsanlardan kaçmayan leylekler yuvalarını binaların, ağaçların, odun yığınlarının ve bacaların tepelerine yaparlar. Genellikle tüm leylek sürüleri beraber göç ederler. Avrupa'ya ulaşınca belli bir süre burada kalırlar. Bir süre sonra, çoğunlukla da Nisan'ın ilk haftasında, erkek leylek dallardan güzel bir yuva yapar. Az önce de söylediğimiz gibi her yıl aynı yeri seçer. Yuvayı titizlikle korur ve yalnızca yiyecek aramak için, kısa sürelerle yuvadan ayrılır. Leyleklerin bazı türleri de bataklıklarda, ağaç tepelerinde yuva kurar ve topluluklar halinde yaşarlar. Aynı selvi ağacında, 12 büyük leylek yuvasına rastlayabilirsiniz. Kuşların topluluklar halinde yaşamasına Kuran'da da dikkat çekilmiştir:

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (Enam Suresi, 38)

Peki, leyleklerin birbirleriyle nasıl anlaştıklarını biliyor musunuz?

Leylekler değişik sesler çıkartarak değil de, gagalarını tıkırdatarak birbirleriyle anlaşırlar. Bize sanki birbirinin aynısıymış gibi gelen 'tık tık'' sesleriyle birçok şeyi anlatabilirler.

Size bir soru daha, leyleklerin dans ettiklerini biliyor musunuz?

Evet, soruyu doğru anladınız. Erkek leylek ve eşi biraraya gelince gagalarını tıkırdatıp, kanat çırparak dans ederler. Bu dansın en

büyük özelliği erkek leyleğin, dişinin dikkatini çekmeye çalışması-dır. Leyleklerin hemen hemen bir insan boyunda olduğunu düşü-nürseniz danslarının ne kadar ilgi çekici olduğunu gözlerinizin önünde canlandırabilirsiniz.

Tabii, leyleklerin hepsi aynı boyda olmaz. En küçük leylek türü, Asya ve Afrika'da yaşayan açık gagalı leyleklerdir. Gagasını ka-pattığı zaman gaganın yalnızca başı ve sonu kapanır, ortası açık kalır. Bu gaga leyleğin salyangoz ve midye kabuklarını daha ko-lay yiyebilmesini sağlar.

Allah'ın hayvanları bu kadar çeşitli, güzel ve sevimli yaratması, bizim imanımızın artmasına, her baktığımız şeyde Allah'ın yüceli-ğini ve mükemmel yaratışını görebilmemize, ayetlerini anlayıp ta-nıyabilmemize yardımcı olur.

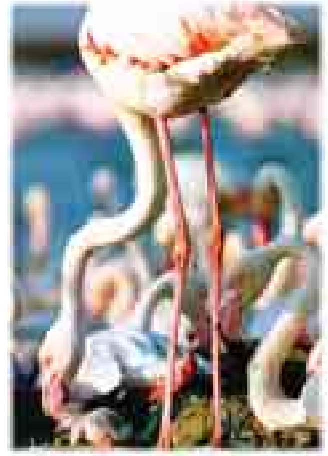

PEMBE KUŞ: FLAMİNGOLAR

Hiç televizyonda pembe, uzun boyunlu ve uzun bacaklı bir kuş gördünüz mü? İşte, bu kuşa "flamingo" denir. Flamingolar, yumurtalarını çamurlu ve sığ olan göllere bırakırlar. İlginç olan ise dişinin yumurtasını, çabuk kuruyan çamurdan yaptığı yuvaya bırakmasıdır.

Kendinizi bu kuşun yerine koyun! Böyle bir yuva yapmak istediğinizi düşünün. Bir kere, önce hangi çamur daha iyi kurur bunu keşfetmeniz, sonra da yavrunun yumurtadan nerede daha rahat çıkacağını deneyip bulmanız gerekir. "Güneş altına bırakmak mı iyidir, yoksa gölge daha mı iyi olur?" gibi bir sürü soruya cevap bulmanız şarttır. Oysa her flamingo bunu nasıl yapacağını bilir. Ayrıca bir ay boyunca uzun bacaklarına rağmen hiç rahatsız olmadan kuluçkaya yatıp, yavrusunun yumurtadan çıkmasını bekler.

Siz olsanız o dev gibi cüssenize rağmen yumurtanın üstüne oturmaya cesaret eder misiniz? Oturduğunuz takdirde yumurtanın kırılıp kırılmayacağını hesaplayabilir misiniz? Elbette bunu hesaplamanız çok zor olacaktır. İşte flamingo bunların hepsini hiç planlamadan, denemeden doğal olarak yapar. Çünkü

Rabbimiz ona ne yapması gerektiğini öğretmiştir.

Gösterişli renkleriyle ve uzun boyunlarıyla dikkat çeken flamingolar aynı zamanda iyi birer yüzücüdürler. Flamingoların perde ayakları yüzmelerini kolaylaştırır. Bu perde ayakların yassı ve geniş bir yapıda olması flamingoların yumuşak çamur üzerinde bile batmadan kolaylıkla yürüyebilmelerini sağlar. Ayrıca parmakları arasında bulunan ağlar, flamingonun suyu itebilmesi için geniş bir yüzey alanı sağlamaktadır. Görüldüğü gibi Allah flamingoları uçabilmeleri için gerekli olan her detayla birlikte yaratmıştır.

ZARİF KUĞULAR

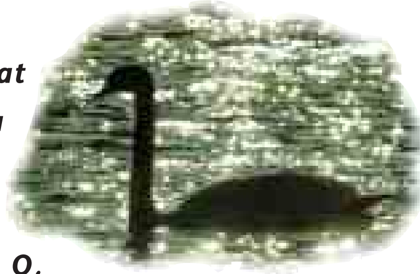
Masmavi suların üzerinde zarif ve uzun boyunları, iri gövdeleri ile bembeyaz kuğular gururlu bir biçimde yavaş yavaş süzülürler. Görünüşteki bu asillik herkesin onlara hayranlık duymasını sağlar. Böylesine güzel ve estetik yaratıldıklarından, süs kuşu olarak bilinirler.

*Çirkin ördek yavrusu masalını duymuşsunuzdur. Bu masalda anlatıldığı gibi kuğu yavruları yumurtadan çıktıklarında çok çirkindirler. Kahverengi ya da krem rengindedirler. Kısa boyunlu ve sık tüylerle kaplı olarak yumurtadan çıkan yavrular birkaç saat içinde koşabilecek ve yüzebilecek duruma gelirler. Anne ve babaları yavrularına birkaç ay boyunca özenle bakarlar. Sonunda çirkin yavru muhteşem bir kuğuya dönüşür. Bu yavruların bu kadar kısa sürede yüzebilmeleri ve değişerek çok güzel bir görünüm kazanmaları ancak Rabbimizin yaratma sanatındaki mükemmellik sayesinde olur. Bir ayette bildirildiği gibi Allah, **"yarattığı herşeyi en güzel yapan"dır. (Secde Suresi, 7)***

Kuğuların 'trumpeter' adı verilen bir türü, gelişmekte olan yumurtalarının sıcak kalmalarını sağlamak için, yumurtaların üzerine otururlar. Sadece zaman zaman ayağa kalkarak yumurtaları çevirirler. Böylece ısının her yere eşit dağılmasını sağlamış olurlar. Kuşkusuz ki yumurtalarının nasıl bir bakıma ihtiyaçları olacağını kuğulara ilham eden Allah'tır.

Kuğular, Allah'ın onlara verdiği kabiliyet sayesinde hem su üstünde hem de havada en hızlı ilerleyen su kuşlarıdır. Suda karadan daha rahat yaşayan kuğular perdeli ayakları sayesinde çok hızlı yüzerler.

Havalar soğuduğunda uçarak göç eden kuğular çok yüksekten ve çapraz bir hat şeklinde dizilerek uçarlar. Bu sırada karşılaştıkları güçlü rüzgar akımını delmek için "V" biçiminde yol alırlar. Bu akıllıca formül çok daha hızlı uçmalarını ve yolculuk süresince yorulmadan ilerlemelerini sağlar. Tabii ki, ileri bir fizik bilgisi gerektiren bu formülü kuğuların kendilerinin keşfetmesine imkan yoktur. Herşeyi bilen Allah, onlara bu şekilde uçmalarını ilham ettiği için böyle uçarlar.

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah')tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, herşeyi hakkıyla görendir. (Mülk Suresi, 19)

Kuğular bataklıkların, derelerin, gölcüklerin dibinde buldukları bitkilerle beslenirler. Uzun boyunları yiyeceğe ulaşmalarını kolaylaştırır. Ördekler gibi suya dalabilirler ve kısa dalışlarında hiçbir güçlükle karşılaşmazlar. Kuğuların bitkileri koparmasının yararlı bir yönü de vardır: Bazı bitkiler toprak kabartıldıkça büyürler ve olgunlaşırlar. İşte kuğu yiyecek bulmak için dibi karıştırdıkça bitki örtüsünün gürleşmesini sağlar. Böylece kendilerinden sonra yaşayacak hayvanlar için bol bol bitki yetişmesine sebep olurlar. Rabbimiz böylece kuğuları sebep kılarak bitki örtüsünün gelişmesini sağlar.

DEVEKUŞLARI

(O KADAR BÜYÜK Kİ UÇAMIYOR!)

Devekuşları dünyadaki en büyük kuşlardır. Boyları bizim boyumuzdan daha uzundur. Bir devekuşu yaklaşık 2,5 metre uzunluğunda ve ortalama 120 kilo ağırlığındadır.

Orta Afrika'da gruplar halinde yaşayan bu kuşlar uçma kabiliyetine sahip değildirler. Ama Allah onlara düşmanlarından kaçmaları için başka bir özellik vermiştir. Uzun bacaklarıyla çok hızlı koşarlar, o kadar hızlıdırlar ki, hiçbir insan koşarak onlara yetişemez. Devekuşu hayvanlar alemindeki en hızlı koşan iki bacaklı hayvandır ve 1 saatte yaklaşık olarak 70 kilometrelik bir hıza ulaşabilmektedir. Ve şimdi size çok ilginç bir şey söyleyelim:

Devekuşunun her bir ayağında sadece iki parmağı vardır, biliyor musunuz? Üstelik bu parmakların biri diğerinden çok daha büyüktür. Ve devekuşları yalnızca bu büyük parmaklarının üzerinde koşarlar.

Ayrıca, devekuşları hızlı koşmalarını sağlayan uzun bacakları sayesinde usta bir dövüşçüdürler. Ayaklarıyla tekme atarlar ve

pençeleriyle düşmanlarına karşı rahatça kendilerini savunurlar.

Dünyanın bu en büyük kuşunun yumurtası da kuş yumurtalarının en büyük olanıdır. Bu dev yumurtalar için kumda geniş bir çukur kazar ve buraya tüm yumurtaları yerleştirirler. Fakat 10-12 tane yumurtladıklarında çukurun büyüklüğünü de ona göre ayarlamaları gerekir. Eğer devekuşu, çukuru, kumda değil de toprakta

açsaydı, bu çok zaman alırdı ve kuşun çok fazla enerji harcamasına sebep olurdu. Gerçekten de kumun taşınması, toprağa göre daha kolaydır. Kumu elinizle bile eşeleyebilirsiniz, fakat toprak için en azından bir kürek gereklidir. İşte bu nedenle, Allah'ın ilhamıyla hareket eden devekuşları kazmak için toprağı değil de en az emek harcadıkları kumu tercih ederler. Sonra da yumurtaların üzerini kolayca yine kumla örterler.

Devekuşları hakkındaki bir diğer ilginç bilgi de sürüdeki bütün yumurtaların bakımını tek bir dişinin üstlenmesidir. Ancak yuva belli sayıda yavruyu barındırabildiği için bu dişi önceliği kendi yumurtalarına verecektir. Devekuşları kendi yumurtalarını kabukların üzerindeki hava delikleri sayesinde ayırt ederler.

Yumurtadan çıkan yavrular savunmasızdır. Her an yırtıcı bir kuşa yem olabilirler. Ancak, yavrular bir tehlike ile karşılaştıklarında kendilerini korumak için yere yamyassı serilerek ölü taklidi yaparlar. Bu şekilde, düşmanları onların ölü olduğunu düşünerek onlara saldırmaz. Bu taklidi bütün yavrular aynı şekilde uygular.

Daha dünyaya yeni gelen bir kuşun bunu akletmesi veya öğrenmesi imkansızdır! Peki, o zaman nasıl olur da bir kuş doğar doğmaz adeta bir tiyatrocu gibi böyle bir rol yapma yeteneğine sahip olabilir? Cevap çok açıktır. Allah, "Rab" yani eğiten, öğreten sıfatıyla başka hiçbir savunmaları olmayan bu yavrulara böyle etkili bir korunma tekniğini öğretmiştir.

SÜSLÜ TAVUS KUŞU

(HAYVANLAR ALEMİNİN EN SÜSLÜSÜ)

Eğer hayvanat bahçesine gitmişseniz, sizlere süslü kanatlarını açarak şov yapan, mükemmel görünümlü bir tavus kuşu mutlaka görmüşsünüzdür. Tavus kuşlarının en önemli özellikleri, hayal bile edilemeyecek güzellikte renklerle bezenmiş bir kuyruğa sahip olmalarıdır. Ancak burada tarif edilen kuyruğun sahibi sadece erkek tavus kuşudur.

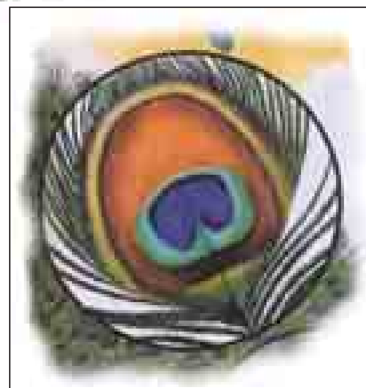
Başı ve boynu mavi olan tavus kuşunun, kuyruğundaki "telek" adlı tüyleri yaldızlı yeşil renkli olup uçlarında da bu mükemmel sanatı tamamlayan yuvarlak benekli bir bölüm bulunmaktadır.

Ancak, bu muhteşem görüntüyü her zaman göremezsiniz. Görebilmek için tavus kuşlarının çiftleşme zamanını beklemeniz gerekir. Erkek tavus kuşu kuyruğunu yalnızca çiftleşme gösterisi sırasında, dişinin dikkatini çekmek için yelpaze biçiminde açar.

Burada düşünmemiz gereken şudur: Kendini göremeyen tavus kuşu kuyruğunu açınca bu kadar güzel ve çekici göründüğünden nasıl emin olabilir? Bunun biri tarafından öğretilmesi gerekli değil midir? Şüphesiz ki böylesine bir güzelliği yaratan Rabbimiz ona kuyruğunu en güzel şekilde kullanmasını da ilham etmiştir.

Peki ya böylesine kusursuz bir görüntü, tavus kuşunun kendi çabasıyla oluşabilir mi? Ya da bu hayranlık uyandıran renk uyumu tesadüfen meydana gelebilir mi? Elbette bunlar imkansızdır. Size bir arkadaşınız gelse ve evinizdeki bir tablonun tesadüfen, kendi kendine, boyaların dökülmesiyle meydana geldiğini söylese inanır mısınız?

Elbette inanmazsınız!. O halde tavus kuşunun hiçbir tablo ile kıyaslanamayacak kadar mükemmel kuyruğu da kendiliğinden meydana gelmemiştir. Bu renk uyumunu ve estetiği görüp de hayran olmayan insan yoktur. Çünkü bu kusursuzluğu yaratan benzersiz bir yaratma gücüne sahip olan Allah'tır.

TAKLİTÇİ KUŞ: PAPAĞAN

Papağanlar dünyanın sıcak bölgelerinde kalabalık bir arkadaş grubuyla yaşayan çok renkli sosyal kuşlardır. Yiyeceklerini arkadaşlarıyla paylaşma cömertliği göstermeleri son derece ilginçtir. Tropikal ormanlarda, papağan sürüleri ağaçların üstünde çığlıklar atarak uçuşurlar. Başka bir sürünün verdiği yanıtlardan, meyve dolu ağaçların yerlerini öğrenirler.

Papağanlar yiyeceklerini ayaklarıyla tutup sanki sandviç yiyormuş gibi ısırırlar. Evcil papağanların en sevdiği yiyeceklerden biri, bizim de severek yediğimiz çekirdektir. Yuvarlak dillerinin yardımıyla, yenmesi biraz zahmet isteyen çekirdeğin kabuğunu kolayca ikiye ayırıp içini yerler.

Yılda 2 ile 8 arasında yumurta yaparlar. Kuluçka döneminde (yani yavrular daha yumurtada iken) erkek ve dişi papağanlar sırayla yumurtanın üstüne otururlar. Tüysüz olarak yumurtadan çıkan yavrular, anne ve babasının ağızlarında onlar için hazırladıkları sindirilmiş yiyeceklerle beslenirler.

Papağanların en büyük özelliği sesleri taklit etmeleridir. Çok sık duydukları kelimeleri aynen söyleyebilirler. Ama söylediklerini

kendileri anlamazlar, yalnızca duydukları sesin aynısını çıkarırlar. Hatta zil ve telefon sesini bile taklit ederler. O yüzden evde papağan besliyorsanız sık sık kapının ve telefonun çaldığını sanabilirsiniz.

Bu parlak renkli ve konuşkan hayvanlar yeryüzünde yaratılmamış olsaydı, biz böyle bir canlının varlığını hayal bile edemezdik. Yani 'papağan diye rengarenk bir kuş olsaydı ve insanların konuşmalarını taklit edebilseydi" diye düşünemezdik bile. Allah'ın bize öğretmediği ya da göstermediği hiçbir şeyi kendi başımıza tasarlayamayız, hayal bile edemeyiz. Yaratma, örneksiz ve benzersiz var etme sıfatları yalnızca yüce Rabbimize aittir. Bu gerçeği Allah Kuran'da şöyle bildirmiştir:

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir... (Haşr Suresi, 24)

Allah bizim için böyle çeşit çeşit güzellikler yaratır. Her an her yerde sürekli bize mucizelerini gösterir. Tüm bunların karşısında Allah'ın bizden istediği ise bu mükemmel yaratmasındaki sonsuz güzellikleri görüp O'na şükretmemiz, yani O'na teşekkür etmemiz ve O'nu hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamızdır.

Siz de bundan sonra bu gibi güzellikler gördüğünüzde Allah'a şükredin ve başkalarına da şükretmeleri için anlatın.

YEŞİL BAŞLI ÖRDEKLER

"Paytak paytak yürümek" deyince aklınıza ilk ne gelir? Genellikle insanların aklına, paytak paytak yürüyerek annelerini takip eden ördek yavruları gelir.

Ördekler beslenirken iki teknik kullanırlar: Bazıları yüzerken, dibe dalmadan böcekler ve bitkilerle beslenirler. Bunları sık sık, başları ve gövdelerinin ön bölümü suya gömülü, kuyrukları kalkık biçimde yiyecek ararken görürsünüz. Ördeklerin bazı türleri ise suya dalarak besinlerinin hemen hemen tümünü suyun altından sağlarlar. İri perdeli ayakları suya dalmalarına yardımcı olur, fakat bu yüzden karada yürümeleri zor olur. Zaten üreme mevsimi dışında da sudan çıkmazlar.

Ördek gibi su kuşları havayı vücutlarının içinde taşırlar. Bu, suyun üstünde kalmalarını sağlayan sebeplerden biridir. Bir ördeğin vücudunda küçük balonlara benzeyen hava kesecikleri vardır. Bu kesecikler havayla dolduklarında ördeğin suyun içinde kalabilmesine yardımcı olurlar. Ördek dalmak istediğinde hava keseciklerindeki havayı dışarıya pompalar. Vücudunun içinde daha az hava

kaldığı için kolaylıkla suyun içine batar.

Ayrıca su kuşlarının çoğu çok iyi birer yüzücüdürler. İyi yüzmelerinin bir nedeni de ayak parmaklarının arasındaki ağlardır. Bir ayaklarını geriye ittiklerinde bu ağlar onlara daha fazla itme kuvveti verebilmek için genişler. Su kuşlarında iyi yüzmek için gerekli olan bütün özelliklerin birarada toplanmış olması elbette ki bir tesadüf sonucunda gerçekleşmemiştir. Bu özelliklerin tümünü su kuşlarına, onları yaratan Allah vermiştir.

Erkek ördekler her zaman dişi ördeklerden daha parlak tüylere sahiptirler. Yuvasında kuluçkaya yatmış dişiler için bu önemli bir korumadır. Çünkü soluk renkleri sayesinde düşmanları onları göremediği için dişiler yuvalarında daha güvenlikte olurlar. Dişilerdeki ortama uygun soluk renkler ve kamuflaj şekilleri onları yakın mesafede bile göre-

bilmeyi oldukça zorlaştırır. Erkek ördekler de yuva yapan dişilerini korumak için parlak renkli tüylerini kullanarak düşmanların dikkatini üzerlerine çekerler. Bir düşman yuvanın yakınına geldiğinde erkek hemen havalanarak, çok fazla gürültü yapar ve düşmanı yuvadan uzaklaştırabilmek için elinden gelen tüm çabayı sarfeder.

Kafile halinde gezen ördeklerin erişkinleri yavrularla ender olarak ilgilenirler. Erkekler kuluçkaya yatmaz ve yavrular yumurtadan çıktıktan birkaç saat sonra koşup yüzmeye, kendi başlarına beslenmeye başlarlar. Küçücükken bile nasıl besleneceklerini bilen yavrular Allah'ın onlara ihtiyaçları olan konuları ilham etmesiyle yaşamlarını sürdürürler.

Kendinizi bir düşünün. Eğer doğduktan bir saat sonra sizi suya atsalardı ne olurdu? Tabii ki su yutup boğulurdunuz. Ama Rabbimiz ördek yavrularına doğuştan yüzme kabiliyeti verdiği için onlar boğulmazlar.

Ördeklerin uçarken saatte 50 km. hızın üstüne çıktığını biliyor muydunuz? Peki, çevrelerindeki vahşi hayvanlara yem olmamak için de uçarken durmadan yön değiştirdiklerini? Ördeklerin yön değiştirmeyi nereden bildikleri sorusuna bir cevabı olan var mı? Elbette bu da Allah'ın, diğer canlılara verdiği özellikler gibi sevimli ördeklere kendilerini korumaları için vermiş olduğu bir özelliktir.

RENK HARİKASI KELEBEKLER

Kelebeklerin, ilk doğduklarında o rengarenk kanatları olmadığını biliyor muydunuz?

Evet, kelebekler kanatsız doğarlar. Sizin kırlarda, bahçelerde gördüğünüz biçimlerine ulaşmaları için dört aşama geçirmeleri gerekir. Bazıları 24 saat, bazıları 1-2 ay ömre sahip olan kelebekler yumurtadan bir kurtçuk olarak çıkarlar. Kurtçuk büyüdüğünde küçük sevimli bir tırtıl olur ve kelebeğin ikinci devresi başlar.

Tırtılın vücudunda toplam 14-15 halka vardır. Başında küçük gözleri, ağız kısmında bizim dişlerimiz gibi çiğnemeye ve ezmeye yarayan çenesi bulunur. Gövdesinin ön kısmında, karnına kadar olan bölgede 8 bacağı vardır. Kelebek henüz tırtıl iken kanatları yoktur ve antenleri çok kısadır. Tükürük bezleri ise bir çeşit ipek salgılar.

Tırtılların diğer canlılar gibi büyüdükçe boyları uzamaz. Onlar büyüdükçe kendi derilerine sığamamayacak kadar şişmanlarlar. Sonunda tırtıllar yavaş yavaş derilerini yırtarak ondan kurtulurlar. Yerine şişmanlamış bedenlerine daha uygun olan yeni bir deri çıkarırlar. Tırtıl, böcek yiyen kuşlar için çok lezzetli bir canlıdır. Bu yüzden Rabbimiz tırtılların kendilerini korumaları için onlara çeşitli saklanma tekniklerini öğretmiştir.

Bazıları dimdik ayakta durarak dal taklidi yapar, bir kısmı kendi rengindeki bir yaprağın üstünde durarak kendisini kamufle eder, bazıları ise ölü taklidi yapar. Bu saklanma teknikleri, tırtılın yaşamını sürdürüp ileride kele-

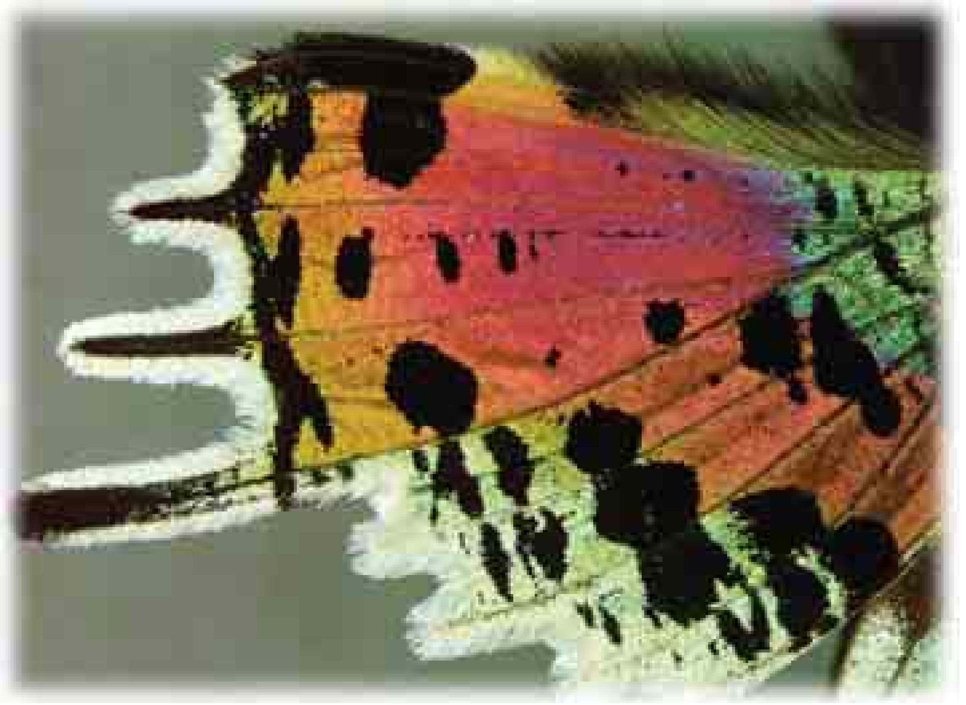
bek olabilmesi için çok önemlidir.

Tırtıl, bu kamuflaj tekniklerini, kelebek olduktan sonra da kullanır. Şöyle ki, kelebekler kendilerine uygun renkte olan bölgelerde yaşarlar. Böylece kolayca saklanabilirler. Peki, kelebek kendisini dışarıdan göremediğine göre, renginin çevreye uyup uymadığını nasıl kontrol edebilir? Güvende olduğundan nasıl emin olabilir? Elbette bunların hiçbirini kendisi bilemez, hesaplayamaz. Kelebeği, güvende olabileceği en uygun ortama yerleştiren, onu buraya yönelten, kendisini yaratmış olan Rabbi Allah'tır.

Bu olayda Allah'ın "koruyan", "esirgeyen", "merhamet eden" sıfatlarını görürüz. Allah yarattığı her canlıya, onları tehlikelerden koruyacak özellikleri de vermiştir. Yoksa, kelebeğin kendisini koruması gerektiğini düşünebilecek bir aklı yoktur, dolayısıyla kamuflaj yani saklanma gibi bir teknik geliştiremez. Tüm bu kolaylıkları ona sağlayan gökleri, yeri ve bunlar arasındaki herşeyi yaratan Rabbimizdir.

Allah'ın kendisine sağladığı üstün korunma sistemiyle gelişimine devam eden tırtıl nihayet üçüncü devreye girer. Tırtıl bu devreye geçeceği vakit karnını tıka basa yaprakla doldurur ve neredeyse çatlayacak hale gelir. Bu üçüncü devrede tırtıl kendisini bir torbanın içine hapseder ve burada değişime başlar. Bu evrede tırtılın etrafında oluşan sert kabuğa "krizalit"

denir. Bu kabuğun içinde iken hareketsizdir ve hiç yemek yemez. Yalnızca tırtıl iken yediği yaprakların enerjisini kullanır. Krizalit kabuklar bir yaprağın, kayanın veya bir dalın üzerine tutturulmuştur. Bunlardan birine rastlarsanız içine bakın. Çünkü bu krizalitlerin içindeki tırtıla baktığınız zaman kelebeğin üzerinde oluşacak olan hortumunun ve bacaklarının yerlerini görebilirsiniz.

Aşağı yukarı 10 gün kadar bir süre geçtikten sonra kelebek bir-

kaç dakika içinde, krizalitin kabuğunu yırtarak çıkar.

O anda kelebeğin kanatları henüz normal boyutlarına ulaşmamıştır. Dördüncü evrede yeni kelebek kanatlarını germek için kanatlarının üzerindeki damarları vücut sıvısıyla şişirir. Kanatlarını kuruttuğu an ise hiç eğitim almadan anında uçar. Kanatlar aynı zamanda kelebeğin solunumuna da yardımcı olur.

Gördüğünüz gibi, minicik bir kelebek bile Rabbimizin bize gösterdiği inanılmaz bir mucizedir. Bilim adamları, "nasıl olur da bir tırtıl kelebeğe dönüşmeye karar verir diye?" hala araştırmaktadırlar. Bunun tek sebebi Rabbimizin böyle dilemesidir. Allah bize ne kadar çeşitli canlılar yaratabileceğini, hatta bir canlıyı nasıl değiştirebileceğini göstermektedir.

Diğer bir mucize de kelebeğin küçücük pulcuklarla kaplı olan kanatlarıdır. Kanatlar bu pulcukların üst üste dizilmesiyle meydana gelmiştir. Peki bu kanatlar nasıl oluşmuştur?

Pulcuklar tesadüfen kendi kendilerine birleşerek mükemmel yapıda bir kanat mı oluşturmuştur?

Elbette ki bunların hiçbiri tesadüfen oluşmamıştır.

Peki ya kelebek pulcukları kendi kendine üst üste yapıştırıp bir kanat mı yapmıştır? Yaptığı kanadı sonra sırtına mı takmıştır?

Kelebek kendi sırtını göremez. Ancak hiç görmediği sırtının üzerinde simetri harikası desenler vardır. Pullar öylesine bir düzende dizilmişlerdir ki, iki kanat üzerindeki desenler birbirinin aynıdır. Desenlerin boyutlarını bir cetvel ile ölçmeye kalksanız hepsinin birbirine eşit olduğunu görürsünüz.

Tüm bunlar Rabbimizin üstün sanatını, sonsuz bilgisini ve sınırsız gücünü bize göstermektedir. Biz de bunları görüp üzerinde düşünerek Rabbimizi her zaman düşünmeli ve O'na şükrederek şanını yüceltmeliyiz.

DENİZLERİN SAKİNLERİ: BALIKLAR

Oturduğumuz ev, okuduğumuz okul, üzerinde yürüdüğümüz kaldırım, içinde oynadığımız parklar, soluduğumuz hava hepsi bizim dünyamıza ait varlıklardır. Bu dünyada kuşlar, insanlar, ağaçlar, bitkiler, hayvanlar bulunur. Oysa, bizim fazla görmediğimiz, sadece varlığını bildiğimiz ve çoğunlukla televizyondan izlediğimiz bir dünya daha vardır. Bu dünyanın içinde de kendine özgü hayvanlar ve bitkiler yaşar. Onlar da bizim dünyamızın nasıl bir yer olduğunu bilmezler. Biz onların dünyasında yaşayamayız, onlar bizim dünyamızda yaşayamazlar. Hatta o dünyada nefes almamız bile imkansızdır.

Evet, sözünü ettiğimiz dünya, balıkların yaşadıkları su altı dünyasıdır. Yalnız unutmamanız gereken bir şey var. Su altı

dünyasında yalnızca balıklar yaşamaz. Sürüngenleri, böcekleri, bitkileri barındıran su altı dünyası milyonlarca tür canlıya ev sahipliği yapar. Bu dünyada yaşayan canlılar da kendilerine özgü yöntemlerle yemek yer, nefes alır ve uyurlar.

Balıkların solunum sistemleri tüm canlılardan farklıdır. Balıklar, bizdeki burunların yerine nefes almak için solungaçlara sahiptirler. Bunlarla suyun içindeki oksijeni kullanabilirler. Sürekli olarak ağızdan içeri alınan su, solungaç yaylarının üstünden arkaya doğru geçer. Solungaçtaki kılcal damarlar sudaki çözünmüş oksijeni alıp, vücuttaki karbondioksiti suya bırakırlar. Balıkların çoğunluğunda burun delikleri vardır, ama bunlar solumak için hiçbir zaman kullanılmaz. Burun delikleri minik keseciklere açılır ve balık bunlara dolan sudan kokuyu alır. Mesela köpekbalıkları avlarını kokularından bulur.

Ayrıca, balıklarda insanlardaki gibi göz kapakları yoktur. Balıklar dünyaya gözlerinin üstünü kaplayan şeffaf bir örtü arkasından bakarlar. Bu perde dalgıçların sualtı gözlüklerini andırır. Çoğu zaman oldukça yakındaki nesneleri görmeleri gerektiğinden balıkların gözleri de bu ihtiyaca göre yaratılmıştır. Küresel ve sert

olan yapıları yakın planı görmeye göre ayarlıdır. Uzağa bakmak istediğinde ise, bütün lens (mercek) sistemi gözün içindeki özel bir kas mekanizmasıyla arkaya doğru çekilir.

Balıklar çevrelerindeki dünyayı koklama, işitme, dokunma ve tatma gibi beş temel duyularının yanı sıra "yanal" çizgileriyle de algılarlar. Bu çizgiler boyunca uzanan duyarlı sinir hücreleri yanından geçtikleri cismin büyüklüğünü ve yönünü algılar. Kör olan mağara balıkları karanlıkta böylece kolaylıkla hareket edebilir. Bu sistem bir çeşit denizaltı radarı ya da diğer adıyla "sonar"dır.

Ayrıca birçok balık türünün karın boşluğunda ince uzun, balona benzer, içi hava dolu bir kesecik vardır. Bu keseciğin yardımıyla suyun içinde dengelerini korurlar.

Allah'ın dilemesiyle çeşit çeşit yaratılmış olan balıklar, güzel renkleri, şekilleri ve hareketleriyle insanları hayrete düşürür. Birçok balıkta görülen canlı ve parlak renkleri, diğer hayvanların arasında bulmak güçtür.

Buraya kadar anlattıklarımızı belki de biliyordunuz. Ancak balıklarla ilgili çok şaşıracağınız bir detay daha var.

Balıklar, üzerlerinde yaşayan parazitlerinden temizlenmek için

çoğu zaman kendilerinden çok daha küçük temizleyici balıklara ihtiyaç duyarlar. Bu temizleyici balıklar rahat ve korkusuz bir şekilde bazen kendilerinden çok büyük bir balığın ağzına girerler. Bu balığın dişlerini ve solungaçlarını temizler, bu sayede kendi karınlarını da doyurmuş olurlar. Büyük balıklar da temizlenmelerine yardımcı olan bu balıklara hiçbir zarar vermezler.

Peki temizleyici balıklar ağızlarına girdikleri büyük balıkların kendilerini bir anda yutuvermeyeceğinden nasıl emin olurlar? Ağızlarını temizledikleri büyük balıkların kendilerine hiç zarar vermeyeceğini nereden bilirler? Adeta karşılıklı bir anlaşmaları varmış gibi onlara nasıl güvenebilirler? Anlaşmaları olsa bile işleri bittiğinde büyük balığın anlaşmayı bozup kendilerini yemeyeceği hakkında ne garantileri vardır?

Evet temizleyici balıklar bu tehlikelerin hiçbirinden emin olamazlar. Ancak Rabbimiz her iki balığa da birbirlerinden karşılıklı faydalanmayı ilham ettiği için ne büyük balık temizlikçi balığa zarar verir, ne de temizlikçi balık büyük balıktan çekinip korkar. Büyük balık temizlenir, küçük balık ise temizlediği parazitlerle karnını doyurur. Allah'ın kendilerine olan ilhamı sonucu her ikisi de büyük bir uyum ve yardımlaşma içinde yaşamlarını sürdürürler.

SOYTARI BALIĞI

Çok çarpıcı renklerle süslenmiş olan bu balığın en ilginç özelliği Allah'ın ona yaşaması için seçtiği yerdir. Soytarı balıkları, 'deniz şakayığı' adı verilen bitki benzeri bir canlının dalları arasında yaşarlar. Deniz şakayığının dallarında zehirli kapsüller vardır ve bunlara değen balıklar ya zarar görürler ya da ölürler. Oysa soytarı balığı deniz şakayıklarından hiç zarar görmez. Hatta bunların arasına girerek kendini korur. Çünkü bu balıkların özel bir salgısı vardır ve bu sayede yakıcı kapsüllerden hiç etkilenmezler.

Kafanızda bir sıralayın. Öyle ki, bir balık diğerlerinden farklı olarak bir salgı salgılıyor. Bu da yaşadığı ortamdaki zehirli kapsüllerden zarar görmesini engelliyor. Sanki o da zarar görmeyeceğini biliyormuş gibi tehlike anında hemen zehirli kapsüllerin arasına saklanıyor. Peki diğer balıkların buraya yaklaşamayacaklarını ve salgı çıkaramayacaklarını nereden biliyor?

Tabii ki küçücük bir balığın ne beyni ne de yetenekleri kendisine böyle bir özellik kazandıramaz. Ancak bunları ona öğreten bir güç vardır ki, o güç herşeyin hesabını en iyi bilen, yeri, göğü ve ikisinin arasındakileri yaratan Rabbimizdir.

GÜLERYÜZLÜ YUNUSLAR

Belki de yunuslar kadar cana yakın, insanlarla dost olabilen güler yüzlü bir hayvan yoktur. Allah'ın onlara verdiği uysallığı ve insancıllığı, yüzlerinden anlayabilirsiniz.

Yavru yunus doğarken, önce kuyruğu, sonra gövdesi ve en son başı çıkar. Anne yunus onu beslemek için süt bezlerini sıkıp gevşeterek sütünü yavrusunun ağzına fışkırtır. Anne yunusun hareketini şuna benzetebilisiniz: Elinizde süt dolu plastik bir şişe olduğunu ve bunu elinizle sıktıkça süt fışkırdığını düşünün. İşte anne yunusun yaptığı, bunun benzeridir.

Su dışında yaşayan memelilerin yavrularını beslemeleri için sütlerini fışkırtma sistemine ihtiyaçları yoktur. Oysa suyun içinde böyle bir yönteme ihtiyaç vardır. Anne yunusun bunu düşünüp de böyle bir karar vermesine imkan var mıdır? Böyle bir durumun farkına varıp, daha sonra süt bezlerine kaslar eklemiş olabilir mi? Tahmin ettiğiniz gibi; kesinlikle hayır! Daha önce de belirttiğimiz gibi, Allah anne yunusun vücudunu onun yavrusunun ihtiyaçlarını karşılayabileceği en uygun biçimde yaratmıştır.

İnsan dostu olan yunusların, solunumları da insanlara benzer. Ancak onların burun delikleri insanda olduğu gibi yüzünün orta-

sında değil, başının üzerindedir. Yunuslar da insanlar gibi suya dalmadan önce dışarıdaki havayı içlerine çektikten sonra nefeslerini tutar ve öyle suya dalarlar. Tekrar su üstüne çıkarken, son birkaç metrede akciğerlerindeki havayı suyla dışarı püskürtürler.

Hepiniz yunusların denizde nasıl süzülürcesine yüzdüklerini, hatta gemilerle nasıl yarıştıklarını bilirsiniz. Hepsi mükemmel yüzücüdür. Onların mükemmel yüzmelerinin en önemli sebebi, derilerinin pürüzsüz ve kaygan olmasıdır. Bu özellikleri, onların suyun üzerinde kolayca kayıp gitmelerini ve çok hızlı yüzmelerini sağlar. Hızlı yüzmelerini sağlayan bir diğer özellik de burun yapılarıyla ilgilidir. Yunusların burunları suyun üzerinde hızla yol almak için en uygun yapıdadır. Bunu farkeden insanlar, gemilerin suyun içinde kalan ön kısımlarını, yunusların burunlarına benzeterek inşa etmişlerdir. Bugün gemiler, bu sayede hızlı gidebilmektedir.

Peki yunusların hiç koku almadıklarını ve kör olduklarını biliyor muydunuz? Ancak, buna karşın Allah yunuslara çok gelişmiş bir

işitme duyusu vermiştir. Yunuslar, kilometrelerce uzaktaki sesleri dahi gelişmiş işitme duyuları sayesinde kolayca duyarlar. Ayrıca, vücutlarında bulunan ve denizaltılardaki "sonar" adlı cihaza benzeyen bir sistem sayesinde yollarını rahatlıkla bulur ve avlarının yerini kolaylıkla saptarlar. Bu olay şöyle gerçekleşir:

Çıkardıkları, insan kulağının duyamayacağı sesler, suda dalgalar halinde yayılır. Bu ses dalgaları, önlerine bir engel çıkarsa ona çarpıp geri döner. Sesin gidip balık ya da kayaya çarpıp geri döndüğü süre, avın ya da engelin uzaklığını gösterir. Az önce bahsettiğimiz denizaltılardaki sonar sistemi de insanlar tarafından yunusların bu özellikleri taklit edilerek üretilmiştir.

Koku almayan ve görmeyen yunusların Allah'ın verdiği güçlü bir işitme duyusuna sahip olması, onları diğer balıklara yem olmaktan korur.

DEV BALİNALAR

Denizde yaşayan en büyük canlılar balinalardır. Özellikle Mavi Balina olarak tanınan balina türünün boyu 30 metre'yi, ağırlığı ise 150.000 kiloyu aşar. Bu balinanın boyunun uzunluğunu anlayabilmek için gözünüzün önüne 5 katlı bir apartman getirmeye çalışın. Bir de yine aynı balinanın 25-30 fil ile yaklaşık aynı ağırlıkta olabileceğini de unutmayın.

Peki bu kadar büyük ve bu kadar ağır olan bir hayvan nasıl olur da denizin 800-1000 metre derinliklerine dalıp, oradan su yüzüne kolayca çıkabilir? Örneğin 150 tonluk, 30 metrelik koca bir gemi düşünün. Bu koca gemi denizde batsa ve 1000 metre derinliğe gömülse, onu tekrar su yüzeyine çıkarabilmek için yıllar süren bir çalışma gerekir. Oysa, balina Allah'ın ona verdiği güçle 15-20 saniye gibi kısa bir sürede su üstüne çıkabilir. Çünkü balinanın kemikleri süngerimsi bir maddeden yaratılmıştır ve bu kemiklerin içi yağ ile doludur, bu sayede balina kolaylıkla su üzerinde durabilir.

Bir de, balina usta bir dalgıçtır. Gövdesi denizin derinliklerindeki

büyük basınçlara dayanabilecek biçimde yaratılmıştır. Hayvanın kanında ve kaslarında dolaşan oksijen, su altındayken ve soluk almadığı zamanlarda balinayı besleyecek kimyasal maddelerle karışır. Dolaşım sistemi ise kanı iç organlardan beyne gönderebilecek şekilde yaratılmıştır. Bu sayede balina nefes almak için suyun yüzeyine çıkana kadar vücudundaki oksijeni, oksijene en çok ihtiyacı olan organa, yani beynine gönderebilmektedir.

Bilim adamlarını hayrete düşüren bu muhteşem sistem, Allah'ın sanatının bir tecellisi, yani yansımasıdır. Bu sayede balina, bir dalışta 15-20 dakikadan daha fazla bir süre suyun dibinde nefessiz kalabilir.

Dahası, balinalar denizin derinliklerinden suyun yüzeyine birden bire çıktıklarında, insanlar gibi vurgun yemezler.

Çocuklar, vurgun yemek ne demek diye düşünmüş olabilirsiniz. Vurgun, yükseklik farklarındaki basınç değişimlerinden oluşur. Dalgıçlar da derinlere indiklerinde vurgun yememek için, yani basınç farkından etkilenmemek için belirli seviyelerde durarak vücut-

larını o basınca alıştırırlar. Bu şekilde çok derinlere yavaş yavaş inebilirler. Yalnız unutmayın, tekrar yukarı çıkmak için belirli aralıklarla yine dinlenmek zorundadırlar. Aksi takdirde dalgıcın damarları basınç farklılığından dolayı çatlar ve dalgıç ölür. Ancak balinaların böyle bir problemi yoktur. Çünkü Allah balinaları denizde, insanları da karada yaşayabilecekleri özelliklerle yaratmıştır.

Balinanın başının üzerindeki delikten su fışkırttığını görmüşsünüzdür. Peki burasının burnu olduğunu biliyor muydunuz? Balinalar, burunlarını sadece nefes alıp vermek için kullanırlar. Kimi insanlar balinaların bu delikten su fışkırttıklarını zannederler. Oysa balinalar sadece ciğerlerindeki havayı boşaltmaktadırlar. Bu hava su buharı dolu olduğu ve dışarıdaki havadan daha sıcak olduğu için, uzaktan bakıldığında sanki su sütunu gibi algılanır.

Balinanın bedeni genellikle torpil biçiminde ve suda yüzmeye elverişlidir. Balıkların kuyrukları genel olarak suya dikey dururken balinaların kuyrukları suya yataydır. Balina bu kuyruk sayesinde vücudunu suyun içinde iter.

Balinanın derisinin altında yaklaşık 50 cm kalınlığında bir yağ tabakası vardır. Bu tabakanın temel görevi balinanın vücut sıcaklığını 34-37 derece

dolaylarında tutmaktır.

Burada önemli bir noktayı hatırlatmakta fayda var. Balinalar ve diğer balıklar sanıldığı gibi deniz suyunu içmezler. Çünkü tuzlu su içmek bir canlıya zarar verir. Bu yüzden ihtiyaçları olan suyu yedikleri besinlerin içerdikleri sudan sağlarlar.

Her yıl Kaliforniya'da Aralık ve Ocak aylarında gri balinalar Kuzey Buz Denizi'nden Kuzey Amerika'nın güney sahillerine geçerek Kaliforniya'ya doğru yüzerler. Doğurmak için ılık sulara doğru hareket ederler. Bu yolculukları sırasında en ilginç olan ise, hamile olan anne adayı balinanın hiçbir şey yememesi ve buna ihtiyacının da olmamasıdır. Uzun yaz günleri boyunca, kuzeyin besin yönünden zengin sularındaki yiyeceklerle kendini doyurur. Ve böylece uzun süren göç dönemi için gerekli olan enerjiden daha fazlasını içeren kalın bir yağ tabakasına sahip olur. Anne adayı balina, Batı Meksika'ya ulaşır ulaşmaz doğum yapar. Yavrular, annelerinin sütleriyle beslenir, yağ takviyesi yaparlar, böylece kendi türlerinin Mart ayında başlattıkları kuzeye yapılan göç için güç kazanmış olurlar.

Bütün memeliler gibi balina da yavrularına süt verir. Ne var ki,

yavrular sütü emmezler, sütü emecek olsalar ağızlarına süt ile birlikte deniz suyu da girecektir. Daha önce de belirtildiği gibi tuzlu su içmek balina için zararlı olacaktır. Ancak dişi balinaların meme bezleri çevresinde bir kas halkası vardır. Anne balina bu halkayı kasınca bir basınç oluşur ve böylece -yunuslarda olduğu gibi- sütü doğrudan yavrusunun ağzına püskürtebilir. Bu süt normal bir süt değildir. Katıya yakın, yağlı bir maddedir. Bu sayede süt deniz suyuna karışmaz. Yavrunun içtiği -daha doğrusu yediği- bu madde midede çözünür. Çözünen besin aynı zamanda da yavrunun su ihtiyacını karşılar. Görüldüğü gibi, yavruların beslenebilmesi için Allah onlara en mükemmel sistemi sağlamıştır.

Balinanın gözlerinin üzerinde bulunan yağlı ve saydam salgı, hayvanın gözlerini deniz suyunun olumsuz etkilerinden korur. Balinanın dokunma ve işitme duyuları çok keskindir. Su altında çeşitli sesler çıkarır ve bu seslerin yankısını dinleyerek yön bulabilirler. Bu duyunun çalışma prensibi, radarların çalışma prensibiyle aynıdır. Zaten radarlar da balinaların bu özelliklerinin taklit edilmesiyle yapılmıştır. Bilim adamları balinanın çıkardığı bu seslerin son derece karmaşık bir dil olduğuna inanırlar. Bu dil aralarındaki etkileşim ve haberleşmede de önemli bir rol oynar.

SONUÇ

Şimdi buraya kadar saydığımız hayvanlar hakkında öğrendiklerinizi şöyle bir düşünün. Artık, yavrusunu kokusundan tanıyan beyaz kuzulardan, her biri ayrı simetriye ve şekle sahip olan pijamalı zebralara kadar, birçok hayvan hakkında yeni bilgiler öğrendiniz. Ama, bu kitapta öğrendiğiniz en önemli bilgi, bu hayvanlara sahip oldukları özellikleri verenin Allah olduğudur.

Kitap boyunca her örnekte gördüğünüz gibi, yeryüzündeki tüm canlıları yaratan Allah onların yaşamları için de gerekli olan bilgileri onlara öğretmiştir. Allah, bu bilgilerin bazılarını canlılara doğuştan verir.

Örneğin, siz şu an bu satırı okurken gözünüzü açık tutmanız gerektiğini biliyorsunuz. Ancak, görebilmeniz için yalnızca gözünüzü açık tutmanız gerektiğini bilmeniz yeterli değildir. Gözünüzün bir sürü işlemi aynı anda gerçekleştirmesi gerekir. Bunu bir bilgisayar oyununa benzetebilirsiniz. Oyunun çalışması için yalnızca başlat düğmesine basmanız gerekir ama bu hareketle beraber bilgisayarın içinde binlerce karışık işlem başlar ve böylece siz de keyifle oyununuzu oynarsınız. İşte, aynen bir bilgisayarın kendi kendine oluşmasının imkansızlığı gibi, gözünüzün görmesi için gerekli bütün parçaların da kendi kendilerine ortaya çıkmaları imkansızdır.

Herşeyi olduğu gibi gözümüzü ve tüm bedenimizi de kusursuz ve mükemmel bir şekilde yaratan Allah'tır.

İşte, sonsuz bilgi sahibi olan Rabbimiz, size de fiziksel özelliklerinizi doğuştan çalışabilir bir şekilde hediye etmiştir. Zaten bunun içindir ki bizim de O'nun bu hediyesine şükretmemiz, yani teşekkür etmemiz gerekir. Akıl sahibi her insanın bu bilgileri öğrendikçe Allah'a olan inancı, O'nun bilgisine ve gücüne olan saygısı artar. Aslında, bir canlının tek bir özelliği bile bize hemen Allah'ı hatırlatır. Yalnızca canlılar değil, etrafımızdaki tüm varlıklar, olup biten herşey Allah'ın varlığının açık birer delilidir. Bir ayette bu önemli gerçeği Allah şöyle vurgulamaktadır:

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi,164)

O halde siz de sakın Rabbimiz olan Allah'ın sonsuz gücünü ve sahip olduğunuz tüm nimetleri verenin O olduğunu unutmayın. Çevrenizde gördüğünüz tüm güzelliklerin Allah'ın yaratmasıyla var olduğunu aklınızdan çıkarmayın.

...Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)

